

குகசகாயம், 12829876

அழகுமுத்துப்புலவர்

திருவாய்மலர்நதருளிய

ஸ்ரீ மெய்கண்ட

வேலாயுத சதகம்.

திறப்புக் கழி.

இவை

நாகை “நீலலோசனிப்” பத்திராதிபரும்,

ஐஸகூல தமிழ்ப்பணடிதருமாகிய

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

நாகை ஸ்ரீ மெய்கண்ட துமரகோவில் தர்மகர்த்தா
ஸ்ரீ பா. கா. காத்தப்பெருமாள் பிள்ளை

அவர்களின் பொருளுதவிகொண்டு

நாகை “நீலலோசனி” மானேஜர்

T. B. ரெங்கசாமிப் பிள்ளையால்

தருகை:

“பூரணச்சந்திரோதய” அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

முதற்பதிப்பு காப்பி ௧000.

இதன்விலை அரை ரூ. [தபால் சார்ஜ் பை. ௬]

சாவிரி-வரு ஆவணிமீன்

Copy Right Registered.

9/5
- 15, May
O. 22.

முகவுரை

அருணையமபதி லவதரிதத ஸ்ரீ அருணகிரிநாதரஞ்சிசெய்த திருப்புகழ்த தோத்திரங்கள் குமாரக்கடவுளுக்கு எவ்வளவு இனிய தோத்திரங்களாயிருக்கின்றனவோ, அவ்வாறே இவ்வழகுமுத்துப்புலவா சொல்லிய இந்நதத் திறப்புக்கழ முதலிய நூல்களிலுள்ள தோத்திரங்களும் அக்கடவுளுக்கு இனியனவாயிருக்குமென்பது அவற்றைப் படிக்கும் நல்லோர் பலருக்கும் இனிது விளங்கும். புலவருடைய திருப்பாடல்கள் அதிமதுரமும் அற்புதமுமாயிருப்பதோடு பொருளமைதியிலும் மிகச்சிறந்தனவாயிருக்கின்றன புலவாபெருமான் பாடியிருந்த பிரபந்தங்களில் முதலில் நாமநீண்ட காலமாய்க் கேள்வியுற்றது திறப்புக்கழொன்றுமே. இந்நகரிலுள்ள முதியோ ரிரண்டொருவா ஷே திறப்புக்கழில் இரண்டொரு பாடல்களை அரைகுறையாய்ச் சொல்லக் கேட்கவே, மதுரம்பழுத்துத் தேன் துளிக்கும் வளப்பமுடைய செம்பாகமாயிருக்கும் அப்பாடல்கள் அதை யச்சியற்றி வெளிப்படுத்தும் அவாவை நமக்குத் தூண்டின. அதனமேல அதன் பனையேட்டுச் சுவடிகளைத் தேடியதில் இந்நகர முத்திமண்டபத் தேவாரத் திருக்கூட்டத்து ஸ்ரீமத் சுவாமிநாத பண்டாரத்தையா அவர்கள் தமது தந்தையார் சேகரித்து வைத்திருந்த அநேகம் விசேஷ ஏட்டுப் பிரதிகளிலொன்றாயிருந்த இதைத் தேடி யெடுத்துக்கொடுத்து அதன் மகிமையையும் சொன்னார்கள். பிறகு இவ்வூக கண்ணாரத் தெருவிலுள்ள கருத்தாபததரென்பவரிடத்தும், கட்டியப்பா கோயில் தெற்கு மடவிளாகம் நாராயணபிள்ளையிடத்தும் இந்தச் சுவடிகளிருப்பது தெரிந்தது அவர்களைக் கேட்க, அவ்விருவரும் மனமுவந்தது தங்கள் தங்கள் பிரதிகளை யளித்த

தார்தள். அன்றியும், சமீபகாலத்தில் காலங்கடந்த குமாருரு வுபாத்தியாயரும் ஓர் பிரதியைத் தேடித் தந்ததோடு இந்நான்கு பிரதிகளையும் ஒப்புநோக்கி எழுதவும் நமக்கு உதவியாயிருந்தார். நமக்குகிடைத்த நான்கு பிரதிகளும ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையனவாகவேயிருந்தன. ஆயினும், ஸ்ரீ சுவாமிநாதபண்டாரத்தையா அவர்களளித்த பிரதியே பேருபகாரமாயிருந்தது. திறப்புக்குழி எழுத்துப் பிழைகளை நமக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒருவாறு திருத்தி அச்சியற்ற முயலுவகால அப்புலவாதிலகமமுதனமுதல வாயமலாநதஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதசதக மொன்றிருப்பது தெரிந்த தேடுகையில், அதில ஓர பனையேடுசெசுவடி இவ்வூர் ஸ்ரீமாணிங்கதேசி கரிடமிருந்தது கிடைத்தது. அதையும் சோதனையாக அச்சிட்டு வேண்டுமென்று அன்பாக்கள் பலருஞ்சொன்னபடியெழுதி முடித்து இவ்விரண்டையும் ஒன்றாய் அச்சியற்றலானோம். இன்னும் இப்புலவா திருவாக்காயுள்ளன ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதாவுலா, ஸ்ரீ காயாரோகணா குறவஞ்சி யெனப்பனவாம். இப்புலவா பெருமானுடைய திவ்வியமபமுதத செவ்விய பாடல்கள் சிலவற்றிலடங்கியிருக்கும் விசேஷார்த்தங்கள் தெளிந்தோர்க்கேயன்றி யெம்போன்ற சாமான்னியர்களுக்குப் புலப்படுவது கஷ்டமாகும் அறுபுத்த நேய்வவாக்காயிருந்ததப்பற்றி அவற்றிலுள்ளதை உள்ளபடி அச்சியற்றப்பெற்றதே தவிர ஒன்றைத் திருத்தவும், கூட்டவும், குறைக்கவும், புதுக்கவும் புருந்தோமில்லையென்பது உண்மையாம். நூதனப்பிரதிஷ்டையிலும், புராதனப் பிரதிஷ்டையாயுள்ளதை ஜீரணமாகாமல் காப்பாற்றுவது பெரும்புண்ணிய மாமென்பதை நினைத்துக் காலக்கிரமத்தில் செல்லின்வாயிறசெல்லாது ஒலைப்பிரதியிலிருந்ததைக் காக்கிப் பிரதியி லச்சுவிமானதேற்றிப் பவனிபோதரச்செய்தோமேயன்றி மற்றில்லையெனக். எழுதினவா

கள் ஏட்டையும் படித்தவர்கள் பாட்டையும் கெடு
த்திருப்பதியல்பாதலால இதைக்கண்ணுறுநதிருவரு
டசெலவாகள் அங்ஙனமேதாவதிருப்பதைத் திருந்
தித் தெரிவிக்கில் அதைச் சிரசாகவகித்து அடுத்த
பதிப்பில் திருத்தமுற்ப பதிப்பிப்போமென்க. “சுறக
கசடறக் கறபவைகற்றி னிற்கவதற்குத்தக” வென
னுமபொயயாமொழிபாரின தெய்வவாக்குக்கிலக்கிய
மாய்க் கசடறக்கற்று அதன் வழியிலெட்டுணையுந்தவ
றுதொழுகுபவருமஇவ்வூர்ப் பிரபுகுலதிலகருமாகிய
ஸ்ரீமத் சோ. வீரபபசெட்டியார் அவர்களின் திருவா
ககைஒருவாது இதை அச்சியற்றப் பொருளுதவிபுரி
நதஷை குமாரகோவில் என வழங்குமஸ்ரீமெயகண்ட
வேலாயுதராலய தர்மநாததா மகா-நா-ஸ்ரீ காத்தப்
பெருமாள் பிள்ளையவர்களின் பொருளுபகாரம் பாராட்
டததககது. அன்றியும் ஷை உதவிககு உதவியாயி
ருநத இவ்வூர் ஷாபபு மகா-நா-ஸ்ரீ முனிசாமிபிள்ளை
யவர்களின் முயற்சிக்கும் நனநி பாராட்டுகிறோம்.
இவாகளெல்லாருக்கும் ஷை தூலகளின் விசேடங்
களை பெடுத்துக்காட்டி யவற்றிலபிமானம் வருவி
தது நமமையுஞ் சோமபியிருக்கவொட்டாது அடிக்
கடி தூண்டுதலசெய்து இந்நறகருமத்தை முடிப்பி
தத் ஸ்ரீபுண்டரீக தீர்த்தத்தின் மேல்கரையிலிருக்கும்
ஜெனனபரண ரிஜிஸ்டரார ஆபீஸ் மகா-நா-ஸ்ரீ பொ
ன்னமபலப்பிள்ளையவர்களின் விடாமுயற்சியையுட,
பக்தி சிரததையையும்பற்றி யாம பெரிதுமகிழ்ச்சிய
டைகின்றோம். மேறகுறித்த இந்நறலலோரனைவரும்
இதுபோன்றசறகருமங்களை மனமொழிமெய்களாற்
றினநதோறுஞ் செயதுகொண்டு சுகஜீவியாய் வாழ
நதிருக்கத் திருவருள் புரியுமாறு கலியுகவரதராகிய
ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலாயுதக் கடவுளின் திவ்விய திரு
வடிகளை மனமொழி மெய்களாற்றினநதோறும வழி
த்துகின்றோம்.

அழகுமுத்துப்புலவர்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

கலியுகவரதராகிய ஸ்ரீ குமாராகடவுள் மேல இந்த மெய்கண்ட வேலாயுதாதகம், திறப்புதழ்முதலிய திவ்யதோத்திரப்பாமாலைகளை அழகுபெறவணிந்தயிம் மகானுபாவரின் திருநாமம் அழகுமுத்துப்புலவரென்று நிச்சயமாகத் தெரியவருகிறது. அவருடையமற றைய சரிதங்களொன்றும் நூலாதாரமாகத் தெரிய வில்லை யானாலும், கர்ணபரம்பரையாகக் கேள்வியு றறிருந்ததை யிப்பொழு தீண்டுள்ள முதியோரா பலா வாயால தெரிந்து ஒருவாறு சுருக்கி யெழுது கிறோம்.

இவருடைய ஜனனபூமி தெய்வத்திருக்காவிரி மகாநதி சூழந்த சோழவள நாட்டிலே நிகழ்வளம் பெற்றதும், அளவற்ற மகாமதிமைகளை யுடையது மாகிய சிவராஜதானி கேஷத்திர மெனடபடும இந்த நாகையமபதி ஸ்ரீ நீலாயதாக்கியமமன வடக்கு வீதி யென்றும், சேனைக்குடையார மரபிற்ஜனித்தவ ரென்றும், அவருடைய காலம் சற்றேறக்குறைய நூற்றைம்பது வருடங்களிருக்கலாமென்றுத் தெளிவாய்தெரியவருகிறது. இந்த அழகுமுத்துப்புலவரு ம் காளிதாசப்புலவா, காளமேகப்புலவா முதலியவா களைப்போலவே இளமையிறகலவிகலாதவராயிருந் ததோடு பொருட்சம்பாத்திய மறவராகவும், சரீர த்தில பூவகாமரோகம் ஏதோவொன்றுடையவரா கவுமிருந்ததால், யாவரும்வெறுகததகக இடமுன றையுமுடையஇஃரை யிவருடையகுடுமபத்தராகன

உபசரிகாமல உபேகைசெய்யத் தலைப்பட்டார் கள். குமெபத்தாரால புறக்கணிக்கப் பெற்ற இவரு க்குக் “குருபபைக்குண முட்டைக்குட கலலினுட் டேரைக்குவிருப்புறமுதனிகும்”மெய்யனுடைய திருவருளும், இவருடைய பூவபுணணிய விசேட மு மொத்திருநதபடியால் இந்நாகைமாநகரின் ஸ்ரீ நீலாயநாகுழியமமன தெற்குவிதியில் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலா யுதக கடவுளாலயத்தில, ஆண்டுள்ளார் ஏவும் ஏவற் பணிவிடைகளைச் செய்து அவர்கள் கொடுப்பிக்கும் பிரசாதவமுதையுண்டு காலநதள்ளிவந்தார். அங்ஙன மொழுகுநாளில் ஓநாளிரவு பணியூற்றததாலு ணடாக்ய சிரமமேலிட்டால் ஆலயவாகன இடை வெளியில் அயாநது நித்திரைபோய்விட்டார். அப பெழுது அாததசாம முடிந்தபின்னாப பிரசாதங் கொடுக்கும்படி இவரை யழைக்க, அவர் வராமெ யால் ஆலயத்துள் நித்திரைபோவதையறியாத குரு க்கள், பிராமணப்பிள்ளை முதலியோர் ஆலயத்தைத் திருக்காப்பிட்டுத் தத்தமிருப்பிடம் போய்விட்டார் கள். பிறகு நடுசசாமத்திலிவாநித்திரைதெளிநது பராககையில் கோயில் திருக்காப்பிட்டிருக்கக் கண் டார். பசி அனல்போல கொளுந்தியது. என்செய். வரா? இன்னது செய்வதென்றறியாமல் பசினோய் வருதத் வருதம இவருடைய பசியையாற்றத்திருவு வுள்ளங்கொண்ட ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதமுாததி அவருக்கு வழக்கமாய் அன்னங் கொடுத்தவரும் தங்கோயிற் பிராமணப்பிள்ளைவடிவங்கொண்டெழு ந்தருளி இவாமுன தோனறி எனன்? அழகுமுத்து என்று வினாவு, இவாதாம நித்திரைபோன விஷயத் தைச்சொல்லிப்பசினோய தனை அளவுசுடநது வரு தது. கால அன்னங்கொடுக்கவேண்டுமென்று விண் ணப்பித்தார். உடனே ஐயராய்வந்தமெய்யா திவ்யப பிரசாதமும், தீர்த்தமும்கொடுத்தருள, இவர உண்டு

பசினோயோடுளத்திருந்துமாளாததுயர்த்து வந்த பூரவகாமனோயும்நீங்கப்பெற்றுக்களை தீரனதுகளிப்புற றிருந்தார். அப்பொழுது ஐயா, “ஏ! அழகுமுத்து ஏதாவதுபாட்டுப்பாடுவாயாக” வென்றருள, “ஐய னே! கலவிமணம் வீசப்பெறாத நிரக்ஷரகுக்ஷியாகிய தமிழேன எவரைக்குறித்து எவ்வாறுபாடவல்லே” னென, நவராஸமொழுகக் கவிபாடுநதிறமையைத் தந் தருளி “நானதான்மெய்கண்டவேலவன, எனனையேபாடுவாயாக” வென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந் தருள, கவிபாடுஞ் சக்தியுண்டாகிக் கடல மடைதிற ந்தாறபோல ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலாயுதசதகம், என னும தூலை ௧௦௦ செய்யுள்களாற்பாடிமுடிததார. அன றிரவுகழிந்து விடியற்காலையின் ஆலயத் திருக்கதவந திறப்போர் வந்து திறந்து பார்க்க உள்ளே வியாதி நீங்கப்பெற்றுக் கடலமடைதிறந்தாறபோற கலவி மடைதிறந்து கந்தவேள் சநநிதியிற சந்தக கவிபாடி க்கொண்டிருக்கும் இவரைக் கண்டு அதிசயித்தாரா கள். அழகுமுத்து என்ற இயற்பெயர் காரணப் பெயராகுமபடி நேற்றுவரையிலிருந்தகொடியவியாதி யும், கடிய கலலாமையும்நீங்கிமனமத ரூபம் பெற்றுக் காளமேகம் பொழிவதுபோல் கவிமழைபொழியும், அதிசயத்தைக்கண்டுவியலாதார் யார்? பொய்கண்டாற்பா லணுகாத் மெய்கண்ட வேலவரின் திரு வருடடிற்றதை யாவருங்கொண்டாடினார்கள். ‘ஐய னதருளைப்பெற்றார்க் கதிசயமிதன்கொல மூன்று வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றோ?’ நிறக அன்றுமுதல் அழகுமுத்து எனபதோடு புலவ ரென்பதையுங் கூட்டி அழகுமுத்துப்புலவரென்று யாவரும் வழங்கி வந்தார்கள. அதன்பிறகு “திறப் புதழ, மெய்கண்டவேலாயுதவுலா” எனனும பிர பந்தங்களை ஸ்ரீ குமாரசங்கடவுள்பேரிலும், ஸ்ரீ காயா ரோகணசுவாமிமேல “குறவஞ்சி” எனற்பிரபந்தத் தையும் பாடிமுடித்துத் திருவருட்செல்வராயிருந்து

ஒநாள் சீர்காழிக்குச் சுவாமி தரிசனார்த்தம் சென
 றிருந்தகாலையில்திருமேனிக்குப்பரிபூரணகாலம்வந்து
 விடஅவ்விடம்பரிபூரணமடைந்த அந்தநாள்நாழிகை
 யில இவ்விடம நாகை ஸ்ரீமெய்கண்ட வேலவழர்த்தி
 சநந்தியில் ஷெ புலவாபெருமான் நுழைந்ததாக
 யாவருங்கண்டு திருமபக் காணப்பெறுது அதிசயமு
 ற்றுப் பிறகு சீர்காழியில திருமேனியை நிறுத்தி
 ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திவ்விய திருவடி நீழலில்
 ஐக்கியமானது தெரிந்து திருவருளைச் சிந்தித்து வந
 தித்துக் களிப்படைந்திருந்தார்கள்.

இங்ஙனம்,

கவியுகாதி ௧௦௦௨ }
 சாஅரி-ஹ }
 சுவணியர் }

ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை.

“நீலலோசனிப்” பத்திராதிபர்.

நாதபட்டினம்.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரின் திருவடிவாழக!

சுபம்.

உ

வேலுமயிலுந் துணை.

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலாயுதசதகம்.

விநாயகர் காப்பு.

பின் முடி கு வெண்பா

காலாயுதத்தானமெய கண்டவேலாயுகனமேல
வேலாயுதசதக மேயுரைக்கச்—சேலாகண
கும்பதனச சமபிரமக கொம்பிமயத தம்பிகைசொற
கம்பமதத துமபிமுகன காப்பு.

நூல்

சுலிவிருத்தம—பிரிந்திசை வண்ணம

பொன்புத்தனா புரப்பாதமும் புரிபூததமா பீராறுதோள்
முனபூததகணமுனஞ்ஞ குடனமுடியா றுகைவடிவேலுமாய
கொன்புத்தவென னிதயத்திலே குடிக்கொண்டருள்கூர்வா
யகுற, யின்பூததபா காசன்முகா வேலாயுதா வேலாயுதா.

சனவுகருளே நீவந்தெனைக் கலையாதெனக் கற்பித்ததும்
நினைவுகருளே கண்டேனலால் நினைவுககது நிசமல்லவே
சுனையுற்றநீ நிழலல்லவே தோனருத்ததுணை யாய்நினைநிடு
வினையதையெனசொல்லவேனையவேலாயுதாவேலாயுதா

பன்னொளனு மூவொன்பதிற்ப பதினமூனறநாள பதினேழு
நாள, இன்னொளினி யினனானையே யென்பாரிவை பெந்நா
ளுமே உன்னொளனத்திரிவேனினி யொருநாளுமே திருநா
ளுமாய், மினனாஸிப்பபாசன்றரும் வேலாயுதாவேலாயுதா.

உனையே தெய்வ மாதாபிதா வுமதேசசுற குருவென்று நான
நினையேனவாவொழியேனெறிநில்லெனறிருவெண்ணீறுமே.
•புனையேனொரா நெனுமநதிரம புகழேனலோ திகழவானவா
வினையேசெயவஞ சனையாளுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

பனைதீர்த்தவன சிறைதீர்த்தவன் பழிதீர்த்தவன் பகை தீர
த்தவன, கனைதீர்த்தவன மறைதீர்த்தவன கலிதீர்த்தவன
கருதார்கள்வஞ், சனைதீர்த்தவன முனைதீர்த்தவன தமிழ்
தீர்த்தவன மறிமழப்பாண்டியன, வினைதீர்த்தவன் நீயலல
வோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫)

சானக்கொடி வலமாகியுன கண்ணன்கொடியிடமாகியுன
சூனக்கொடி யவர்டாலவரும் சோழன்கொடி போய்ச்சிறு
வாய்,வானக்கொடியிடனுவின்னவாசுகக்கொடிதாளுங்குடா
மீனக்கொடி யானெனபனோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௬)

ஒறுப்பார்களுக் கொருநாட்பல னோங்காரமா மாங்காரமே
பொறுப்பார்களுக் காணலுமிப புலிமட்டுமே புகழென்று
தான, மறுப்பாடிலாககுறளசொல்லிய வகைகண்டுமே உன
மதினிலை, வெறுப்பார்களுக கெனனோபலன வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௭)

எறும்பாணயீ நெடுத்தேனுட லினபம்பிறப் பொழிந்தேன்லை
யுறுமபாவமென் போற்செய்தபே ருலகத்தொரு வருமில்லை
யே, நறுமபாலினையபோற்சலவியும்னானததையும்நலகாவி
டில், வெறுமபாலடையமுதாருமோ வேலாயுதாவேலாயுதா.

எறிகளுகடாத் தீபத்தையே யேற்றமபொழு திருளான
தைப், பறிக்குளுகடா தானெனறதைப்பாராததோருடைப்
படலதையே, மறிக்குமிட மதுகண்டலோ மாயைக்குநீ வ
கைசொல்லவாய், வெறிக்குமபுய சயபாரனே வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௮)

நீறிட்டவர் முகபங்கயம் நித்தந்தரி சிததாற்பலம
மாறிட்டம ருலகாளுவார் மறுஜென்மமும் வாராதென

இ) மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வேறிட்டசே வுடையார்மழு வேற்கின்றதுமிதற்கல்லவோ
ஈறிட்டநீ நனுபூதிதான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (க0)

ஆளாமைபோ லடங்காமலே யஞ்சாமையாயறியாமையர்ய
வாளாமை நேத்திரமேபெறு மானூர்கள்மேல் மயலாகியே
தாளாமையே செய்தேனலாற் நனமந்தலை காப்பாமெனும்
வேளாமையே செய்தேனிலே வேலாயுதா வேலாயுதா. (க1)

அளக்கிற்பெருங் கடலைக்கர மடக்குமுனி கயதனாமையா
யினக்கிற்கலை போதித்தநீ யெமக்கெப்படி போதித்திடிஸ்
துளக்கிற்புனல் வாகாளுமேசொல்லத்தகுமெய்ஞ்ஞானமும்
விளக்கிற்கொழுந தீபந்தமாம் வேலாயுதாவேலாயுதா. (க2)

துளவுமதிப் பிடுதோணிமேற றுரத்தினிற் செல்வோமென
அளவுமனம் பேராசையி லுளந்ததையே யளப்பாயது
களாவினகனி மையானதுங் காயநின்றபிண னுனியுண்டை
யாம், விளாவின் கனிகனியல்லவோவேலாயுதாவேலாயுதா.

தனையும்பெருங் குடும்பச்சுமைதாங்காதுதத்தளித்தால்ஹி
யுனையும்சறுக் கலுமாகிது லுத்தியோகமெப படிச்செய்கு
வேன், அனையும்கலை தெரிக்கலவியொன் றற்றாலினியானான்
உனோ,வினையும்பயிர்முனைசொல்லுமேவேலாயுதாவேலாயுதா

வள்ளற்சடை மீதேறியே மதித்தோணியாய் மாமக்கரா
வெள்ளப்படாத் துடுப்போடுகொக்கிறகெனும்பாயமுன்ற
துக்கியே, பள்ளப்புனற பாகேரிப்பாவைக்குளேபாலாழி
யாம்,வெள்ளத்தினில்வினையாடுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

உளர்க்கின்றமாமனறநான்முகன் மாலீசனும் வகையாகவே
உளர்க்கின்றமுக காணிக்குநீ யருக்காணியாய் யாவர்க்குமே
வுளக்கண்ணிருப் பதையெண்ணிலா ருருர்தொறுமுழல்
வாரவன், விளக்கன்றியேதித்தேடுவார்கேலாயுதாவேலாயுதா

கோனூர்வரா கமுமூரவே கூறுங்கர ணமும்யோகமும்
நானூர்வதுர் திதியூர்வது நமனூர்புகும் நாளல்லவோ
மாணர்விழிக் குறமாதுதெய் வாணததிரு மயில்பாகனே
வேனூரனே வயலூரனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (௮௭)

வள்ளிக்குநே ரிடையார்க்குமொள் வாளுக்குநேர் விழிநாசி
கை, எள்ளிககைநோ மொழியார்க்குமவ வீசன்விழி யால
வெங்குறை, கொள்ளிக்குள மெலியாமலே கூவாயருள்
கொம்பொன்றிலா, வெள்ளிக்குநா யகசுநதரா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (௮௮)

எள்ளடுசெக் கைப்போலவு மீக்காலையா டற்போலவுங்
களளாடுபூ மணம்வண்டுபோற் காப்பாற்றுகியா கவாவானே
மன, பள்ளடுவேளையில்வந்துகாபலதெய்வநின்னிகர்வெய்
துமே,வெள்ளாடரிப்போலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா

உள்ளானமெய யுரையானமா லொழியானவீண் பழியா
னையொய, தள்ளானவஞ் சகத்தானொராய் தவிழானையபா
தகத்தானர, கௌளானவொன றறியானநின் தேததானை
நீ ரெட்சித்திடாய், வெள்ளானமா முகத்தானறுணை வே
லாயுதா வேலாயுதா. (௮௯)

நானைக்கிருப் போமென்பதும் நட்பிக்கையோ நறசந்தன
வானைக்களந் தனில்வைத்திடும்வாறல்லவோமாய்கினறநாள
கானைக்கடா வினிலேறிவெங் கட்காலனூர்கடினஞ் செயும
வேனைக்குநீ துணையாகுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௦)

கோனொன்றுமே சொல்வார்புகழ் கொள்ளாயுங் குன்
றொப்பதாந, தோனென்றுநம் துறையென்றுசெஞ் சுடொ
ன்றுநீ துணையென்றுபொற், ருளென்றுசொன்னதுமன்றி
யே சற்றும்பய மிலலாதுசெவ, வேனென்றபா தகமென்று
போம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௧)

கஉ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வினையாடமே கலையாடநூல் வடமாடநூ புரமாடவே
கினையாடவே கொடியாடவே கினியாடவே யுளிபாடமர்
தனையாடவே நடமாடுமா தரைமேவுகா மியையாளுவாய்
வினையாடுமா மயின்பாகனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (உங)

நீளாமலே வினையாலமும் நேராமலே நிரையததல்
ஆளாமலே பொறியாலுள மலையாமலே யனல்வாயுடல்
மாளாமலே மாண்டா லுனை மறவாமலே மறுஜென்முரு
மீளாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உச)

சூழாமலே கவிதீவினை தொடராமலே படர்நல்வினை
பாழாமலே யயனாருருப் பண்ணாமலே பெண்ணாசையா
லாழாமலே யமதூதாவந் தணுகாமலே நரத்தினவாய்
வீழாமலே யெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (உரு)

அழலுக்கிடம் விநாகுமென் றறியாமலே பொறிமாதாள்
குழலுக்கிடம் மலர்யாவையுங் கொண்டேகியுன் றண்டாம
ரைக, கழலுக்கிடம் வகைசுற்றுமே கருதாமலென் புருடா
யுளும், விழலுக்கிடம் புனலாகுமோவேலாயுதாவேலாயுதா.

வழியாயிரங் காட்டாமலோ வழியாயிரங் கரைசெய்குவா
ய், பொழியாயிரம்போயுனைப் புகழ்த்தொழ்த தெரிசிக்க
வே, மொழியாயிரம் நனனாவுடன் முளரிக்கர மோராயிரம்
விழியாயிரம் பெற்றேனிலை வேலாயுதா வேலாயுதா. (உ௭)

பூவாகியுன் னசுசாநதிலேன் பொடியாகியுன் மெய்தீணடி
லேன, பாவாகியுன் போதாங்கிலேன் பணிமாகியுன் புயமா
கிலேன, நேவாகியுன் படையாகிலேன் சேயாவடி. யேனுப
வனோ, மேவாதசு ரீனவென்றவா வேலாயுதா வேலாயுதா

தவததுக்குடம் பெடுதேனிலை காரித்தித் தோற்றகதுட
னவததுக்குடம் பெடுதேனிலை காரித்தித் தோற்றகதுட

மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

கந

தேனறம, பவததுக்குடம் பெடுத்தேனபிறா டழிப்புக்குடம்
பெடுசதேனமன, பவததுக்குடம் பெடுத துயலனோ வேலா
யுதா வேலாயுதா (உக)

காலாயுதா வாசாலகா கர்பாலகேசரபூதரா
சீலாவிசா காதாபரா தேவாதிபா சேனாதிபா
நாலாகலா கோலாகலா ஞானோதயா வேதோததமா
மேலானவா நாகாபுரா வேலாயுதா வேலாயுதா. (கங)

மாலெனறுமென னிடமாகையால் மடவார்களகண் வாளெ
னறுசெரு, சேலெனறுமைக கடலெனறுமத தேனென்று
மம மாலெனறுவெங, கோனெனறுசொன னதுமன்றியே
குணகீனனான் கூசாமலுன, வேலெனறபா தகமெனறுபோம்
வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

வலவங்கமா முலகாட்டியும் வாளங்கமாம் விழிகாட்டியு
மலவங்கமாங்குழல்காட்டியு மமுதங்கமாமொழிகாட்டியும்
பலவங்கமாநகைகாட்டியும் பங்கப்பரத தையாசெய்திமே
விலவங்கமே தீர்த்தானுவாய வேலாயுதா வேலாயுதா.

கல்லாதவன றுதியாதவன கருதாதவன் கற்றோரகள்பாற
செல்லாதவன பணியாதவன நெளியாதவன செவியாதவன
பொல்லாதவன பூனாதவன பூசாதவன் புலனைந்தையும்
வெல்லாதவ னினியுயவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கங)

விலங்கைகவலி யம்மெனறடி மேலாச்சனை செயயாககொடு
விலங்கைப்புரப்பதமுனகடன் மிகவெம்பினே னுனைநம்பி
னேன, விலங்கைச்செயம பெறுஞரனை வெனறவிபு தாக
ளகாவினில, விலங்கைத்தறித திகெகதனே வேலாயுதா
வேலாயுதா (கச)

மாலுக்கிணை தானாகியே வழங்காதவன வயிரோபெருரு
சாலுக்கிணை தா னுவன நருவாராயுந தடைசெய்குவே
னலுக்கிணை யாய்கலகிடா தளிக்குநதரு விகருநதடை
வேலுக்கிணை தானாகனோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (கரு)

கசு மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

சேலுக்குவேல் வாளுக்குமை தினைக்குங்கரு வினைக்குமது
காலுக்குநீன் கடலுக்குமக் கடுவுக்குமா வடுவுக்குவெங்
கோலுக்குமங் குடங்கைக்குநற் குவனைக்குமா எனமனுக்கு
ம்வை, வேலுக்குநேர்விழிவள்ளிசோவேலாயுதாவேலாயுதா.

மாலேப்பிறை போற்செல்வமும் வளராமலே வறுமைசூதுய
ாக், காலேக்கதி ரெழுமுச்சியிற் கனலொத்ததிந் கடினத்தி
னால், ஆலைக்கிடுங் கழையாகினே னழலுககிடு மெழுகாகி
னேன, வேலைக்கிடுந் தூறுகினேன வேலாயுதா வேலாயுதா

தோலுந்துணை யென்புந்துணை துணையாகையால் துணையா
கிய, காலுந்துணை கையுந்துணை கண்ணுந்துணை கண்புக்
கெலா, மாலுந்துணை புதுபோல்வரு மாதகநேர் போதி
லுன, வேலுந்துணை மயிலுந்துணை வேலாயுதா வேலாயுதா.

தலைக்கப்பற மோடும்புனல் சாணோடியென முழுமோடியென
மலைக்கப்பற முயர்பாவமும் வளாநதாலுயும வகையேதினி
நிலைக்கும்படி தயையசெயருவாய் நீயன்றிவே நிலைப்பிறை
மலைக்குஞ்சடைப் பரமன்றரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

நற்புத்தியா நன்மாக்கரா நன்னானரா நல்லோவயிற
றுற்புத்தியி னற்கோள்பதி னோராமிடத துதயஞ்செயக்
கறப்புத்தியாய்க் கதிராளர்போற கற்பித்தியாய் கருணாகரா
வெறபத்திமா முகனாதுணை வேலாயுதா வேலாயுதா. (20)

நாலாகலைக் கீரர்க்குவேல் நடத்தும்படி நமனெயதினால்
சேலாகிய விழிவள்ளியார் தெய்வானையாக் தேனாருடன்
மாலாகிநீ வினையாடினால் மயிலாகிலு மயில்தப்பினால்
வேலாகிலும் வரக்காட்டுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (21)

தலையாந்திறப் பிணைகாட்டியுந் தாளாந்திறச் சிலைகாட்டியு
மலையாழியில் விழுவார்கள்போ லமுந்தாமலு மிதவாமலுந்
தொலையாதசஞ் சலவாழ்க்கையிற் சுழல்போதொரு சுறவாய்
வரும், வினைமாதர்பா லுறவாவனோ வேலாயுதா வேலாயுதா.

தூரக்கதையே செயதேனலாற் சுகாததத்தையே செய்தே
 னிலை, யுரகத்தினுக் கழுதவகொழித துறவாடியே பெறு
 நஞ்சுபோல, நரகத்தையே பெறுமெய்ப்பொருள் நானலக்
 வே யுனலருவார, விரகத்திலே மனம்வைப்பனோ வேலா
 யுதா வேலாயுதா. (சுஉ)

சுரதத்தையே சொல்லாமலே சுரதத்தையே சொல்வாராம
 தன, நிரதத்தையே நிகரல்குலா ரின்பத்தையே யனபுறறு
 நான், சுரததையேசெய்தேனலாற்சுகாதத்தையேதருகார்
 த்திகை, விரததையேசெய்தேனிலவேலாயுதாவேலாயுதா.

காரானமே னியன்வாசவன் கஞ்சாசன னஞ்சானன
 ஞராலுமேமுடியாவணணம்யாமேமுடித்தருள்வோமெனச்
 சூராதிகூ ரனைவென்றுவிண் டொடுக்கிடத் துவசம்பெறு
 வீராதிவீ ரனும்நீயலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (ருச)

அருந்தாததாய் மகன்றாரமா மமெபாசமே சுமந்தாசை
 யால், வருந்தாதெலா மெலிந்தோயவோ வனைந்தேறுக
 னுடம்பானவா, ரறிந்தாரிதே மடிந்தாரையோ வெனும்
 போதிலே செழுநதியினவாய், விருந்தாகவே யிருந்தேனை
 யான் வேலாயுதா வேலாயுதா. (சசு)

தூரும்பானதைத் தூணுக்குவாய்த் தூணுனைதைத் தூரும்பா
 க்ருவா, யரும்பாரமே ருவைரேணுவா யணுவானதை மக
 மேருவா, யிரும்பாரிற்செய் வாயசாட்டைதா னில்லாமற்
 பம் பரமாட்டிப, விரும்பாணமையின றிறமென்சொல்
 வேன வேலாயுதா வேலாயுதா. (சஎ)

பூரித்திடுஞ் சுடரித்திடும் புளகித்திடும் பூணாமே
 பாரித்திடு மிளநீரெனப் பசசென்றிடும வெச்சென்றவங்
 காரித்தசெப் பெனவிமயியே கச்சககடங் காமற்பொரும்
 வேரித்தனக குறமங்கைசோ வேலாயுதாவேலாயுதா.(சஅ)

வருதிட்டமும் பொருதிட்டமும் மதிதிட்டமும், விதிதி
 ட்டமு, மொருதிட்டமோ பலதிட்டமோ யோதிட்ட

ககச மெயகண்ட வேலாயுத சககம.

சொல வாதிட்டமே, பொருதிட்டசு ரனைவேலினுற் பொ
ளாதிட்டற நினதென்னவே, விருதிட்டசேவறச்சு தரு வேலா
யுதா வேலாயுதா. (சகச)

குரலைகொடி சாவற்பரி கொங்கைத்தனை பதியாயுத
மிரலைககக விடைதாரமின நென ருலுந் பொறுக்கககடன
நரலைகொரு மகராகர நயனத்திலே கைபட்டிழல
விரலைத்தறித திடுவாகளோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சூக)

மயில்மஞ்சரினைக் கண்டாற்போல மகிழ்வெய்தியே வாஞ்சி
ததபேர்க, கயிலமஞ்சனப் பதுமச்சர னுதாரமென றறியா
மலே, துயிலமஞ்சமா ளினைசெமபொனே சுகமென்றுமே
துணியும்பொலேன், வெயில்மஞ்சளே நிலையென்பனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (சூக)

கைகண்டநெல் வியைப்போலவே கரங்கண்ணெங் களி
கூரவே, கையகண்டமே லுறுநாளிலவந தஞ்சேலென வரு
ள்செய்குவாய், செயகண்டநா கையிலுத்தமத தியாகேசா
தன் சேயாகுகா, மெயகண்டவே லாசனமுகா வேலாயுதா
வேலாயுதா. (சூக)

பயனுகைக்கே தமிழ்பாடினாற் பசாதிபயாம பரிசித்திடில்
வயனுகைக்கே யெழுதாவிடி லுற்றங்கரை மரமலலவோ
கயனுகைக்கே சரிமாரகசமாக காலாடிதன றுணையானவா
வியனுகைக்கே கயவாசனா வேலாயுதா வேலாயுதா (சூக)

நயாமலும நலலோகளை யெண்ணாமலு மெண்ணிக்கலை
யாயாமலும சேளாமலு மறியாமலு மறிவினாபா
லோயாமலுநதமிழ்சொலவியுமுண்டோபலனுனைமயினே
வை, வியாமலுனைருளசெய்குவாய வேலாயுதா வேலாயுதா

கைசொலலுவேன புடைகைக்குளே கைச்சாடையுஞ் சொ
லவேன்மழு, நெய்சொலலுநினைபெனபது நீயென றளம

நினையாதவன், பொய்சொல்லுவேன வசைசொல்லுவேன
புறஞ்சொல்லுவேன பிழைசொல்லுவேன, மெய்சொல்லு
வே னறிகின்றலன வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௫)

துமபிக்கையா வைணுக்கொரு துணையானவா சுராசேவிதா
நம்பிக்கை நீ யலலாமலே நாடேனொரு தெய்வத்தை யு
மம்பிக்கைநோ விழியாமொழி யாவுக்குடை யானென்று
தான, வெம்பிக்கைவிட்டாலுயவனோவேலாயுதாவேலாயுதா.

ஆமபோதுமவேல மயிலுநதுணை யாகாமலே யாகங்களுந்,
போமபோதுமவேல் மயிலுநதுணை பொறிதுடபமும நெறி
தபரியே, சாமபோதுமவேல மயிலுநதுணை சடமவீழநத
பின பிடிசாமபலாய, வேமபோதுமவேல மயிலுநதுணை
வேலாயுதா வேலாயுதா. (௫௬)

காமபாகுமென் றோளவல்லியா காதநாபுகழ்ச சேந்தா
விடப, பாம்பாகுமா பரணன்றரு பாலாதிருப புகழுக்குமெ
ய, யாமபாகுபோல நற்கீரனா ருளுநதமிழக்கடியேனறமிழ
வேமபாகுமே கருமபாகுமோ வேலாயுதா வேலாயுதா (௫௭)

காப்புகிலும படைப்பாகிலுந் கருதாமலே யழிப்பாகிலு
முப்பாகிலும வேளவிததொகை முடிப்பாகிலு மறறோரிலுங்
கோப்பானசெந தமிழ்பாடியே 'கொண்டாளுமென குல
தெய்வமந், மீப்பானுவை நிகாகுண்டலா வேலாயுதாவேலா
யுதா. (௫௮)

அப்பத்தரா மறுபததும வடியார்களுக் காயுன்பிதா
செப்பததொடு வந்தாட்கொளுஞ் சேதிகுருநான சிறியே
னென்ற, கொப்பததிலவீழ கரியென்னவே கூற்றானவன
கொடுபோகவே, வெப்பததுடன் வாராமலாள் வேலாயுதா
வேலாயுதா (௫௯)

நீந்தாததுயா நடடாற்றினில நீகைவிடில நிலையேதினி
சேந்தாகடம் மாசண்முகா சேயாகுகா தெய்வானைதன

கடி மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

காந்தாசிலம் பாகாங்கயா கந்தாகதிர் காமததின்னில்
வேந்தாவருள் கூர்ந்தானுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

அந்தப்பதஞ் சரியைக்குமெய் யவிரப்பதன் கிரியைக்குமே
யிர்தப்பதம் யோகாக்குமே யிற்றுப்பதம் ஞானர்க்குமே
தொந்தப்பத மானாவின்னி சும்மாவிடு வேனாவா
விரதப்பதம் தந்தானுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஉ)

சுந்தாகுலத் தீர்ப்பாயினித் தீராவிழற் செவவேனெனக்
கந்தாவெனச் சொல்வேனுனைக் கடம்பாபெருங் கற்பாவை
தன், மைந்தாவெனப் பித்தனறந் மகனெனென வசைபேசு
வேன், விர்தாசலப் புயபாரனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

வந்திட்டது கண்டேளால் வாராமையைக் கண்டேனிலை
நொந்திட்டதா விக்കென்பனோ நோய்சேருடற் கேனென
பனோ, முந்திட்டவோ நின்றொப்பதா மூன்றும்பிரி பாகந
தரில், வெந்திட்டதும் வினையெய்துமோ வேலாயுதா வேலா
யுதா. (கச)

போதாந்தமாய்ச் சுடரெய்தியே போய்நின்றபின் னாளாநத
மாய், மாதாந்தமாய் வருஷாந்தமாய் வயதாதமாய் வருமு
ன்னரே, நாதாந்தனே லோகாந்தமாய் ஞானந்தமே வரநல
ருவாய், வேதாந்தனே யேகாந்தனேவேலாயுதாவேலாயுதா.

முத்தேபது மத்தேவளர் முதலெயொரு முத்தேவர்சம்
பததேமறைப் பொருளேபொருட் பரமேபர மாணந்தமே
சித்தேபரி சித்தோருளத் தேவேமிகத தெய்வப்பயிர்
வித்தேவிசைக் கதியாதிபா வேலாயுதா வேலாயுதா. (கஈ)

மதனப்படும் மலர்தைக்கவே வடிவிட்டபுண் னொருபக்கமா
ய்ச், சதனப்படா முலையார்நகந் தைக்கினறபுண் னொருப
க்கமா, யதனப்படும் வலியோடெம னடுவாள்புணி லிடுகோ
லென, விதனப்படுமெனையானுவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா.

மாதாபிதா வாசானுநீ மாமானுநீ மாதேவனீ
யாதாரநீ யாகாயநீ யாகாநீ யாள்வானுநீ
தாதாபுநீ தாரானுநீ சார்வானுநீ சாரானுநீ
வேதாவும்நீ மாவீசனீ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதாரணி யஞ்சேர்ந்திழல் விடுவார்களோ சேவிப்பது
வேதாரணியடுமைப்பணிவிடையல்லவோ வினிமேற்குறை
வேதாரணிச் சமூலன்றரு விழியேவிழி மணியேமிக
வேதாரணி மணிமாபனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஆ)

மதிவண்ணமா முகவண்ணமு மலைவண்ணமாம் புயவண்ண
மும், நிதிவண்ணமே னியின்வண்ணமும் நிறைவண்ணமே
விழிகொள்ளுமோ, யதிவண்ணமாந் தெதிவண்ணமே யை
வண்ணமே யிவ்வண்ணமோ, விதிவண்ணமு மெவவண்ண
மோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதண்டகோ தண்டனறரு வேளேதிரு மெய்ஞ்ஞானமாம்
கோதண்டமால் மருகாவுனைக் கும்பிட்டவர் முனவநதுநீ
வேதண்டவே பாரப்பிணி விட்டோடமெய் யருள்கருவாய
வேதண்டரு ரனைவெனறவா வேலாயுதாவேலாயுதா. (சுஅ)

கத்தூரியே யக்காரமே கர்ப்பூரமே கட்டாணியே
முத்தாரமே சட்கோணமே முககோணமா நிட்சேபமே
கொத்தாருவே தத்தாலுநினகொட்டாரமேயெட்டாதுநால்
விததாரநீ பத்தாமனே வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

வேதத்துற பொருளெனறுனை மெய்யுண்மையாய்விரும்பி
க்கொள, வேதத்துவநிலையாமதுமிருகண்மெயின்மகனுக்குற
வேதத்துவ ரும்போதுபொய மெய்யாகவு மிடையோமிக
வேதத்துமஞ் னையிலேறிய வேலாயுதா வேலாயுதா. (சுஅ)

கண்ணேறுசற் றணுகாமலே காப்பாயெனைக் காராலுமோ
தொண்ணாறுட னொருபத்துமே சுமாயுனைத்தொழுதேத்த

2-0 மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

வே, தண்ணீறுமெய்ஞ்ஞானோதயநதருநீறுசுநதநீறெனும்
வெண்ணீறுதந தெனையாளுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா.

பூணுசையுங் கலையாசையும் பொருளாசையும் பொருளசே
நாநிழிற, பேணுசையுமமகவாசையுமபெண்ணுசையும் மண
னுசையு, மூணுசையும் பதினொறென வோதாசையும் பேரா
சையாம், வீணுசையென் றொழியுங்கொலோ வேலாயுதா
வேலாயுதா. (எடு)

கண்ணப்பாகா லுதைபட்டதுங் கற்சாகவிய ரெறிபட்டது
மண்ணப்பமும் விசயனகைவில லழிபட்டது மரனலவகோ
வெண்ணப்பி மோட்சநதர விலையோவடி யேனசொல்லிய
விண்ணப்பங்கேட டருளகருவரீய வேலாயுதா வேலாயுதா

திண்டாவமும் பிரததந்தைச சோநதெனபுதோல போ
ததனபுட, ஹாண்டாங்குமொனபது வாசனமேலொருவா
சவி லுண்டாகியே, மாண்டாலொரு பிடிசாமபலாய் மண
னுய்விடு மாயசசடம், வேண்டாமையா வேண்டாமையா
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஎ)

திண்டாட்டந்தீர் மனராட்டமே செய்வாயதயித் தியரான
வா, கொண்டாட்டமுங் களியாட்டமுங் குடியாட்டமுங்
கூததாட்டமும், வண்டாட்டமும் வம்பாட்டமும் மாறா
ட்டமும் போராட்டமும், மிண்டாட்டமுந் தீர்பொரும
வேலாயுதா வேலாயுதா. (எஅ)

கண்டாமரை முகநதாமரை கைததாமரை கழலாமடி
யொண்டாமரை வாயததாமரை யுளததாமரை யோநா
தெயதுவாய், வண்டாமரைக் கொடிபோலளி வானமு
ட்டவே மதியானது, வெண்டாமரை யாமநாகையில் வே
லாயுதா வேலாயுதா. (எக)

தூண்டாமலும் பாபங்கள்பொய சொல்லாமலும் விலைமா
ததை, தீண்டாமலு மறிவினைச் சேராமலுஞ் சமயங்க

ளிற், முண்டாமலும் பிணியாலமுனஞ் சலியாமலும் பரதா
மமே, வேண்டாமலுமருளகூருவாய்வேலாயுதாவேலாயுதா

ஆணடுபிறக் குந்திங்கள் ராற்றறிதி யைமமுனறினு
மாணடுபிறக் குமமேழினில் வாடிமிரு பததேழினு
நீணடுபிறக் குமயாவுமே நிலையாதகா மணமல்லவோ
மீணடுமபிறப் பெய்தாமலாள் வேலாயுதா வேலாயுதா (1)

இடியாலடி படுமாசுண மெனவேவரு மெமதூதர்சைத்
தடியாலடி படுமென்றுயா சாற்றநதிரு வெண்ணீற்றெனும்
பொடியாலடி படவேயருள புரிவாயுனைப் போற்றாக்கள்
போல், மிடியாலடி படநீதியோ வேலாயுதா வேலாயுதா.(2)

படவுமபடா திலலாமையிற் பட்டாலுமோ பாவங்களாற்
கெடவுமபடாத தீயாக்களைக் கெஞ்சப்படா துண்டிக்கிறை
யிடவுமபடா குடிமைசசுமை யெடுக்கப்படா தெனறாறுமோ
விடவுமபடா தெனச் செய்குவேன் வேலாயுதா வேலாயுதா.(3)

உடலைப்பல நாளுமெடுத்தோய்வின்றியே யொழியாப
பெருநு, கடலைக்கடப் பதுமெந்தநாட் கப்பற்கடப் படுகாக
மாய, நடலைக்குடி மையைநம்பியே நமனுக்கிறைக் குடியா
வனோ, விடலைக்குரு பரநாதனே வேலாயுதா வேலாயுதா.

ஆமங்கைநோ தெண்டித்தபோக களித்தோகளு மருமந்த
பொன், நேடிககையா லீந்தோகளுஞ் சோடேடாய்ச சீமா
னகளாய, வாடிககைமேல வாடிககையாய் வரப்பண்ணு
முன மதிமந்திரம், வேடிககைமேல வேடிககைகாண வேலா
யுதா வேலாயுதா, (4)

மடப்பாவைமார விடப்பாவையோ நெருப்பாறுசோ மயிர
ப்பாலமே, நடப்பாக்களோ வினிப்போதுநீ நயப்பாக்கின
னீராறுகண, ணிடப்பாவைதா வுடறபாதி யமலைப்பாவை
யா ருழைப்பாணியார், விடைப்பாலருள் தவப்பாலனே
வேலாயுதா வேலாயுதா. (5)

௨௨ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்.

நடைதந்தெனை நடத்திப்பிறர் நகைத்தது மாற்றிககலை
யுடைதநதமு துண்டந்துபூ னெளரிதந்துயர்களித்தநுள்
மடைதந்துநல் வழிதநதெமன் மதியாதுனைப் பிரியாத்தல
விடைதந்தெனை யாள்வாயினி வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

எடுப்பார்களும் பல்லக்கின்மே விருப்பார்களு மியர்தமமிலே
கொடுப்பாரையுங் கொடுக்காரையுங் குறியாலறி விததாய்
கொடை, தடுப்பாரையுங் காட்டாமலே தனைவந்தடைந்
தோர்க்காயுயிர், விடுப்பாரையுங் காட்டாயினி வேலாயுதா
வேலாயுதா. (அஅ)

எட்டிக்கனி கண்டாலழ கெடுத்துப்புசிப் பாரோவெறுங்
குட்டிக்கவ றொனுலோபனாக் குறியாவண மருள்வாய்சமா
கிட்டிப்பொரு மசரப்படை கெட்டுப்பிற கிட்டுச்செல
வெட்டிப்பலியீட்டுப்பொரும் வேலாயுதா வேலாயுதா. (அக)

உடற்கைப்பழ வினைத்தோற்பையை யூரும்புழு வுறைகந்த
லைச், சடக்கைக்குதித் துயிர்போய்விடிற் றுயுக்தொடில
ஸ்நானஞ்செயுந், தொடக்கைக்கழு வுண்ணுமபொ திசொற்
றைக்குறு நாற்றைப்பெரு, விடக்கைக்கமநதெனனோபலன
வேலாயுதா வேலாயுதா. (க௦)

மோடத்தைவே தறநீக்கியே மோனத்தினுல் ஞானத்தினுற்
ரோடத்தையு மறநீக்கியே சுட்டாய்ச்சொலுஞ் சட்டாக்கரப்
பாடத்தையும் வருவித்தபின் பருவப்படும் பண்டாரமாம
வேடத்தையுந் தந்தானுவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (கக)

செஞ்ஞாயிறு நாள்வாங்கியே செல்லசசமன் செங்கைப்ப
டல், பஞ்ஞாகப்பாய்ப் படுததோரையப்படியாக் கிலெபப
டியுய்குவேன. அஞ்ஞானமாந திமிரங்களை யாதித்தனமுன
பனியாக்கியே, மெஞ்ஞானமே தந்தானுவாய் வேலாயுதா
வேலாயுதா. (கஉ)

அஞ்சாமலே துயராமலே சோராமலே சோம்பாமலே
யெஞ்சாமலே யிரியாமலே யேறாமலே யில்லாமையா
லஞ்சாமலனோ யனுகாமலமெய் யழியாமலே யாகாமியு
மிஞ்சாமலேயருள்வாயவரம் வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௩)

நேசிக்குமுன் னடியாகளை நேசிக்கவும் நிற்பாதமே
பூசிக்கவு மானந்தமாயப் பூரிக்கவும் போற்றத்தமிழ்
வாசிக்கவு மவுனத்தினே வாழ்விக்கவுஞ் செய்யாமலே
வேசிக்குமால் கொளவைப்பையோவேலாயுதா வேலாயுதா

வெங்கைக்குநேர் சிலையானைவெறுவாய்க்கிலை கெட்டோ
ராகளை, வெங்கைத்தன பதியுன்னவே வீணிற்றமிழ் பாடா
மலாள், வெங்கைப்பிரானருள்சேயனேமிக்கார் குறத்திக்கா
கலே, வெங்கைத்தருவாயின்றிமெ வேலாயுதாவேலாயுதா.

வாகாமலர் வேதப்பிரான் மணத்தச்சன்வைத் திடுகப்பலை
யாகாமியக் கடல்மேற்பொறி யைம்பாயினு லிலையாமலே
பாகாமெஞ்ஞா னத்தீவுறப் பதபங்கயக் கரையேற்றிமெ
மீகாமனீ தானையலோ வேலாயுதா வேலாயுதா. (௯௪)

பகடன்புற வுயிருக்கெலாம் பறந்திட்டபுள் விலங்குக்கட
ககடன்கள வுக்கானைய னைம்பூதியத் தாலூர்ந்திடுஞ்
சகடன்குணம்பொறைகல்விநறவமறறவன் சகலர்க்குமே
விகடனறனக் கருள்கூருவாய் வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

மோகாடவி வளருங்கொலோ முருகாடவிக் குழலார்கள்
மேல், மாகாடவிநிலவென்னவேவாணாளாமவீணாதாம்
நாகாடவி யிடியென்னவே நமன்வந்திமெ நான்வந்துகா
மேகாடவி திகழ்நாகைவாமு வேலாயுதா வேலாயுதா. (1)

அருதிக்குவே நெருதிக்குயில் லாதிக்குடி லைப்பேர்வினைப்
பகுதிக்குள மெலியாதருள் பரிதிக்குநீ சுருதிக்குளார்

தொகுதிக்குநீ தகுதிக்குநீ சோதிக்குநு பரணையருள
மிகுதிக்குநீ யலலாதிலை வேலாயுதா வேலாயுதா (௬௯)

ஞ்கவாழிசெந தூராவின்ன் குடிவாழிபுட கொடிவாழிசண
முகவாழிருப பகைவாழியுன முனவாழிரீ பஞ்சேருமா,
பகவாழியிச சதகநதனைப் படித்தோர்களுங் கற்றோர்களு
மிகவாழிவேல மயில்வாழியே வேலாயுதாவேலாயுதா(௧௦௦)

ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுத சதகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

திருநாகையிற்

திருக்கோயில்கொண்டு விளங்கும்

ஸ்ரீமெய்கண்டவேலவரென்னும்

குமாரக்கடவுள் பேரில்

திறப்புகழ்.

விநாயகர் காப்பு—வேண்பா.

வழியைப்பொருநெடுங்கண வல்லபையாம பசுசைப
பிடியைப புணாகளிறறைப்பேணி—யடியைத
தினம்நினைந்தாரெய்தாச சிறப்புவேறுண்டோ
மனமநினைந்ததெல்லாம வரும்.

வள்ளைநிகாருழையாள்வள்ளிகொடிபுணர்ந்த
களளவிழுமநீபாமெய்கண்டவாமேல—வெள்ளை
நிறப்புகழைப்பாரினி லுத்துதற்காவேணடித
திறப்புகழைச்சொன்னேனெறெனநது.

நாகாபரணப் பிள்ளையார் துதி.

க- தானுனதனத்தன தனதனதன
தானுனதனத்தன தனதனதன
தானுனதனத்தன தனதனதன—தனதான.

சீராகவைமுப்பழமுடனே யிள

நீர்பாயசமிக் கதிரசமாவடை

தேனமோதக மெட்பொரி புளியோதரை கமீகோரை

தேன்மா துள நற்கனிகுளமா ரவல்
 நீடாழை பருப்பனையொடு தோசைகள்
 சேதாவழுதத் துட னிவையாவையு மயிலவோனே
 பாரார் கயிலைக்கிரியரனா ரருள
 வேலாயுத மெய்க்குமர சிகாமணி
 பாகரா வசனக்குறமகள் பால்வரு மலாமீதே
 பாவாணா துதித்திடு மியல்பாயொரு
 நூளுன திறப்புகழெனவே முகிா
 பாமாலை யுரைத்திட வருன்கூவது மொருநாளே
 வாராழிவளைத்திடு மகமேருவை
 யேடாக மருப்பொரு கரமேகொடு
 மாபாரதமுற்றெழுதியகாரண வடிவோனே
 மால்யாணை முகத்தவ்வுணையே யெதிரா
 போராடி யுயிர்ப் பலிகொளுநாயக
 மாதேவர் துதிக்கையின் மலாவைய மறை புரிகோவே
 நாராயண னுக்கொருமருகா வுயா
 காரோணர் வரத்தினில்வருபாலக
 நால்வாய்மதமுக்கணதுடைமீதொரு மயிலோனே
 நாவாய்குண பற்பலபொருணீடிய
 மேகாடவி சுறறிய திருநாகையி
 னாகாபரணக் கணபதியே கட வுளாவாழுவே

௨. தானான தனத்தனத்தன
 தானான தனத்தனத்தன
 தானான தனத்தனத்தன — தனதான.

மட்டாருமூவிரு பங்கயமாகிய
 சட்கோணமீதிவிருந்த சொருபமு
 வறறுதமூவிரு சந்திரர்கூடிய முகமாறும
 மற்றோள்களாறிரு செம்பொனின்மேருவு
 நற்காதிலாறிரு செஞ்சுடரேநிறை
 ஸுவப்பாகவே வளர்குண்டலராசியு மறைநா லும்

முட்டாமலோதிய 'செங்கனிவூ' யமு
 தப்பாவையாறிரு கண்களுமே யணி
 'முத்தாரமாரபமு மம்புயமே நிகர்' கையிதே
 முக்கோணமாகியவெம பகை வேலுடன்
 மிக்கானதோகையில் வந்தவினோதமு
 முற்கோலியேயறியும்படியேவர மருள்வாயே
 அட்டாளதேச மடங்கலுமேருவு
 மெட்டானமாதிரமுமபதினா லுல
 கப்பாலுமேயுளவண்டருமே பணி யிருபாதா
 அக்காரமேகணியினசுவையே மது
 ரப்பாகமே குளிர்சந்தனமே கும
 ரப்பாகுகாருற மங்லகமனோகர குருநாதா
 கட்டாமமான கடம்பணிமாரபக
 நிகேஷபமே சிவசந்ததியே கன
 சுத்தாருவேமணியொன்பதுபேர் துணை யெனும்வீரா
 கற்பூரமேமறையின்பொருளே கமழ
 கஸ்தூரியேகையிலங்குசனா ருயர்
 கற்றாணிலாடிய வைங்கரனார்* துணை முருகோனே.

நட. தனதனை தானதான
 தனதனை தானதான்
 தனதனை தானதான—தனதான்.

மாதா வனப்பிளமை
 வீனா யழித்தவனை
 வாணாள்சிறுத்தவனை யிடர்தீராய்

* இந்நிததன விநாயகா ஸ்ரீகாயாரோகணேஸ்வர மால
 யத்தூணிலதாண்டவம்புரிநது ஆண்டிராணித்தவந்தவா. தி
 ருப்பணிவேலைநடத்துகையில் அக்கற்றான் பிரிக்கப்பட்ட
 காலத்துத் தானிருந்தவிடத்தைவிட்டுப் பழணியாண்டவா
 சநிதிப் பக்கத்தில் விளங்கும இவவிநாயகக்கடவுளுக்குத்
 தான் கற்றாணிலாடிய ஐங்கரனென்று சொல்லப்படுகிறது.

வாழ்வோ தரித்திரனை ,	
ஊனோ பெருத்தவனை	
வாயோ வசத்தியனை	நிலைபேற்றம்
ஆதார மறவனை	
ஆசாரம் விட்டவனை	
யாபாசமுறவனை	யறுபாளோ
டாளுறு தத்துவனை	
யாகாத குத்திரனை	
யாளாக நற்கருணை	புரிவாயே
வேதாளமுட்ட வெழு	
பாதாளமுட்ட வெழு	
மேலோகமுட்ட வெரு	நிரையாக
வேதாநிறுத்து படை	
ஞாமாளவிட்ட கையில்	
வேலாயுதப் ப்ரபுட	மறைதேடும்
நாதா சிவப்பொழுரு	
பாதா பொருப்பிலுறை	
ஞான நடத்து மொரு	மயிலவீரா
நாராயணம் கரிய	
காரோணருக் கினிய	
நாகாபுரிக்கு ளமர்	முருகோனே.

ச. தானநதனத்ததன தானந்தனத்ததன
தானநதனத்ததன — தனதான.

ஆகச்சிறுகுடம்பை மீதிற்குடியிருந்த	
வார்புட்குலயிருந்த	வியலபா
மாவிக்குடலிருந்த நேசததையுமறிநது	
மாகத்தினைவிரும்பி	யலைவேடு
மாகப்புயல்பொழிந்த நீரிர் பயிர்தழைந்த	
வாழிற்கருணைதந்து	துயாதிரா

மாறிப்பிறவியெனற வேலைப்புணைநிகர்ந்த
 வாசக்கமலமென்ற வடிதாராய்
 மோகக்குறமடந்தைமாரபிற் களபகொங்கை
 மோதப்புளகரும்பு புயவீரா
 மோனத்துடனிருந்து ஞானக்கலைவிரும்பி
 மூவாக்கருள்புரிந்த குமரேசா
 நாகக்குலமெழுநது பாயக்கதவிசம்பு
 நாவறகனிகிழிந்த ரசமோடி
 நாடிபுகழநிறைந்த சாலித்திரள்விளைந்த
 நாகைப்பதியிலவந்த முருகோனே.

டு. தானதனதானதான தானதனதானதான
 தானதனதானதான—தனதான.
 காாமுகத்தோடுசோனது போாமுகத்தோடுபாய்ந்து
 காதுமட்டோடிநீண்ட விழியாலே
 காமுகாக்காசைதூண்டி யாடகக்கூலிவேண்டு
 காரியத்தாலும் வாஞ்சை மிகவாகி
 ஓசருட்பாதிநது பூண்முலைக்கோடுதோய்ந்து
 வேலையிற்போகம நீந்த வனுராகம்
 மேலிளைத்தோகைதோன்ற ஏறவிட்டேணிவாங்கும்
 வேசையாக்காசைபூண்டு மெலிவேனோ
 குருடற்பாதிநின்று பாதியைத்தோகைநீண்ட
 குழகொடிப்பாதியாண்ட வடிவேலா
 சோலைமுத்தேசுபாங்கனே மலைப்பாவையின்ற
 தூயபொற ரோள்முனஞ்ஞு பெறுசேயா
 நாரணித்தேவிகாய்ந்த வேனையெப்போதும்வாய்ந்த
 நான மறைத்தேவாகாஞ்சி புரிவாசா
 நாதாசொற்பாலா வாய்ந்த பாடலைக்கூறுசேந்த
 னாகையெப்போதும் வாழ்ந்த முருகோனே.

சு. தன்னதன்தானதலை
தன்னதன்தானதனை
தன்னதன்தானதன—தன்தான.

அடிமோனை முறறெதுகை
தொடைபாவி கற்பமிசை
யசைசீரெழுததுமுறை முன்றயோடே
யமுதான சொற்கவையு
மதிலேபொருட்சுவையு
மழகானபத்துமுறை வெளிஞாதே
வடிவாயிலக்கணமு
மிகவேபழக்க வயி
ரமுமேயடித்தகா மெனவேதான
மழைமாரியொப்பவெரு
தமிழ்மாரியைப்பொழியு
வரமேதரக் கருணை புரிவாயே
முடியேரகத்தினொடு
தலமாறிடதனும்வட
மொழியாரணத்தருண சிரிநாதா
முதுபாவினத்துமுன
தடியாருளததுமுழு
முதலாகமத்துமுறை வணிகேசா
விடுவானமுகட்டையள
விடுகோபுரச் சிகர
முயராலயத்தி லுறை வடிவேலா
உமையாள்வயிற்றில்முழு
மணியேதமிழ்ப்புகழு
முரகாபுரிக் கதிப முருகோனே.

எ. தன்ன தானை தன்ன தானை
தன்ன தானை தன்ன தானை
தன்ன தானை தன்ன தானை—தனதான.

அருமைத்தருள் பெருமைத்தருள்
புலமைத்தருள் நிலமைத்தரு
ளமுகுத்தருள் குழவித்தரு ளதல்லாதே

யறிவுதருள் பொறுமைத்தரு
ளிளமைத்தருள் வளமைத்தரு
ளரசுத்தருள் தவசுத்தரு ளனுகூலா

ஒருமைத்தருள் மகிமைத்தரு
ளின்புயங்களி லகில்வரைநதவ
ருறவுத்தரு ஞுணர்வுத்தரு ளெனவேதா

ஹரைசெயுநதொறு மினியதொண்டர்க
ளகமகிழ்நதிட முகமலர்நதிட
வுதவுமுனசெயல விதரணங்களை யறியேனே

தருமசுந்தர வருணபங்கய
வதனமண்டல மிலகுருண்டல
தருவெனுநதொடையொடுகடம்பணி யிருதோளா

சமரபுங்கவ விசயசம்நிரம
வமராதனசிறை விடுமசஞ்சல
சரவணநதிகழ கருணையங்கட லெனுமவீரா

செருமுகந்தொறு மசுரர்தன்களை
மழயவென்றவ விமையவம்பிகை
சிவனிடம்பெறு கௌரிசுந்தரி தருபாலா

சிகரையம்பதி தணிகையம்பதி
மயிலையம்பதி சதிரையம்பதி
திருவிளங்கிய வுரையம்பதி முருகோனே.

அ). தனன தன தான தன
தனன தன தான தன
தனன தன தான தன — தன தான.

கடலிற்கவிழத்த கலம்

விழலுக்கிறதத புனல

கமரிநகவிழத்ததுவிடு

பாலாகும

கனவிறகுகித்த சுகம்

நதியிற்கரைத்த புளி

கவியிற்புதைத்த பொரு

ளறநீடு

மடலிக்குகிறித்த நில

விலவைக்குறித்த கிளி

யழலிற்குகுகிரண

மெனவேதா

னறிவைககழித்த திருகைப்

பதரைபபுடைத்தது மெலி

யவலக்கருத்ததையும

வகைகாணேன்

விடலைத்திருக்குமர

வசரப்படைத்தலைவர்

விபுதாககுலத்தரென

வுருமாறி

வெளியிறபுறப்படுவா

விழியைச சிமிட்டுகிற

விநயக்குறிப்பிடுதென

வுணாவாகி

யுடலைப்பிளக்க வவா

ஞுடலைச்சரித்தவர்க

ஞாயிரைப்பறித்தது வரு

கதிராவேலா

வுமைபெற்றெடுத்த சர

வணசிற்குணப் ப்ரபுட

வுரைத்ததலத்திலவரு

முருகோனே.

சு. தானதனதானதான தானதனதனதன
தானதனதானதன—தனதான.

வாசமலாருட்டுவாராகள் வாள்வீழிமைதிட்டுவார்கள்
மாரபின முலைகாட்டுவாராக ளாதனாலே
வாலிபரைவாட்டுவாராகள் வேளகலகழுட்டுவாராகள்
வாசனிகள் கூட்டுவாராக ளணிவாராக
ளாசையிதழுட்டுவாராகள் வாளுகிறைநாட்டுவார்க
ளானருளீட்டுவாராக ளொருகோடி
யாகநிதியீட்டுவாராகள் பாவமிசூததிமாராக
ளாசையறநீக்கியேயு னருள்தாராய
ாசாகுருமூர்திநாதா வானுலகோர்போற்றுபாதா
வேழுலகும்வாழ்த்துநீதா மயிலேறி
யேயுதவுகாக்கியாளா நாலுமறையேத்துசேயா
வேதமுறுமாற்றலார்க ளதிருரா
நாசமறவீழ்த்துவேலா மாலவரையை யீர்த்தவேலா
நாகரி கம்வாய்த்தவேலா வழிவேலா
ளானநிலைதோற்றுமவேலா தேவர்கிறைமீட்டவேலா
நாகைவருகாததிசேயா முருகோனே.

சு. தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன
தனத்தானதானதன—தனதான.

அறப்பாலையேயுதவு
பொருட்பாலையேயுதவி
யருட்பாலிலேமனது அனையாம
லருட்பார்வைவேணுமது
சுருக்காணிபோலு மவை
யருக்காணியாகுமது தசவேணு

மறுப்பாடி லாததமி

மூரைததாலுமோ வதனை

வளர்ப்பார்களாருமில்

யதனாலே

மடிப்பாருதே கரும

மினித்தேவரீரைவிட

வகைக்காரராரொருவா

பரமநீயே

குறப்பாவையார்மனது

கயப்பாவையாமனது

குறிப்பாகநாடு குரு

பரசேவற

கொடிக்காரனைகனக

முடிக்காரனைவிபுதர்

குறிக்காரனையசுரர்

குலகாலா

கறுப்பானமால்மருக

சிவப்பானமேனியினில்

வெளுப்பானநீறுபுனை

கதிாவேலா

கழைக்காடுமேகதலி

வனைக்காடுமேமருவு

கடைக்கானல்வேலிவரு

முருகோனே.

கக. தானந்தனத்தன தானந்தனத்தன

தானந்தனத்தன—தனதான.

வீணுவாழ்க்கையதி லேஹுமூத்தையது

வேணுநாற்றமதி

லுயிர்தானே

வீசாதகாற்றிலை காணாதவாழ்க்கையினின்

மேவாததொற்றமவை

யறியேனே

சோணுகாக்கவரு காவேரியாற்றினிடை

தோயாதமாச்ச்களென

வதிபாவி

சோராமல்வாய்த்தமயின் மீதேறுகாக்கியொடு

தோராதமோகுகெதி

தரவேணும்

சேனாடாபோற்றிசெய்து வாயுரவாமுத்தநல
 தேவாமுதூட்டினவன மருகோனே
 சேயா பராக்கிரம விசாகா வைவேற்குமர
 தேரேறுபாறகரனை நிகாதேவா
 நீனாகமாத்தியலை மாறாததீர்த்தநதி
 நீடாழிதோற்று மதி யிவைசூடி
 நேராகவேற்றிலவரு காரோணமூர்த்தியிடம
 நீலாயதாக்கி தரு முருகோனே.

கஉ. தனத்ததந்தன தனதனதனதன
 தனதததநதன தனதனதனதன
 தனததத்தநதன தனதனதனதன—தனதான.
 அருமபசும்பொனசும்பு தசும்பொன *
 வளாததெழுநது குவிநதுநெருங்கு மு
 னசும்புசெமபொனவடங்கொள்புனைநதெதி நிலைமாகி
 யலங்கிரதங்கிருவம்புளங்களு
 மிருநதகநதசுகநத கதம்பமு
 மணிரதிணங்குசுணங்குபொருநதிய குறமாறா
 குருமபைவெனற தனங்களழுந்திய
 தடம்புயமபனிரெணமெவிளங்கு ம
 குடம்புனைநத சிறநதெறிபுண்டர முகமாறுங்
 குளிராதகண்பனிரெணமெவிளங்கிய
 சிலம்புதண்டை சதங்கையுடன் குழு
 குமென்றகொநதரவிரத பதங்களு மறிவேனே
 சுருமபனந்தமெதிராது புறஞ்செல
 வடந்தடாநது நடநதுநெருங்குழை
 தொடாநதுநின்று திரும்பியருங்குமிழ் மிசையோடி
 துலங்குவம்புருவங்க ளெதிர்த் தமு
 துடனபொருந்தி விடங்குள்பயின்றெதிர
 சுழனதுருண்மிசிலநதுகுடங்கையில் நெடிதாக்கி

கருமபெனுஞ்சிலையம்புகளைநதையு
முனிநதரனகையில வநதுகுரங்க வி
கடம்புரிநது புரங்களடங்கலு மெரியாலே,
கலங்கவென றுலகங்கடழைந்திட
விரங்குமனபு சுரந்துபொழிந்திடு
கருநதடங்கண்மடந்தை தருந்திரு முருகோனே.

கரு. தானநதனத்ததன தானநதனத்ததன
தானநதனத்ததன—தன தான.

மாதாபிதாவினுட னாசானுமந் துணைவா
மாமானுமந் பரம சிவனாக
வாழ்வானுமந் விபுதாசுமாமானுமந் கரிய
மாயோனுமந் யுதவு கொடையாலே

தாதாவும்ந் மலர்விதாதாவும்ந் வினைகள்
சாரவானுமந் யுடலி லுயிர்போலே
சாரவானுமந் மருவி யாளவானுமந் யுனது
தாளானமைதானறிய வெளிதாமோ

ஆதாரபூதசதுர வேதா விநோத கரு
ஞாதாரதேவாடர குருநாதா
வாசானுமாகமறை வாசாம கோசரந்
ராகாரகேனமுது தமிழேறு

காதாவிராலிமலை வேலா வலாரி புப
காரா முராரிதிரு மருகோனே
காலாயுதாசமர கோலாகலாவிமல
காரோணநாதாதரு முருகோனே.

உசு. தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானன தன
தனதனத்தத்த தானன தன — தனதான.

மாதவிடாயைத் தந்ததா லரை

மீதினிலேகுத துண்டவாயதன

வாசனையோ தூக்கநதமாகிய

குழியாகி

மாபுரையோடிச் செம்புண்ப மறை

நீளசலதாரைக் குமபியானதை

மானடியே யொப்பென்ற பாதக

மொழிவேனோ

மோதிய மாரபிற பந்தனோ பரு

வானதையானைக் கெழமப்புபோலவு

மூடியபூனைக் கண்களானதை

யயிலபோலு

மூரலையே முததென்று வாயினி

வாழலையே கறகண்டு போலவு

மோகவிடாயைக் கொண்டதிவினை

யகலாதோ

நாதவினோதப் பணடிதா குற

மாதுதெய்வானைக் கிண்கிதா சிவ

ஞானசொருபச் சுந்தரா மலைக்

கிழவோனே

நானமறைந்திக் கந்தனே யுமை

யாளனு கூலக் கந்தனே யுனை

நாடியபேருக் கன்பனே

யறுமுகவோனே

ஆதவன்வாயிற் றந்தமே விழ

மோதியகோபத் தெமபிரா னடி

யாவினைபூனைப் பஞ்சபோல்

முடுகியதேவா

யாரணிகாமத் தமபிகாபதி

காலனையே யுத்தண்டமா யடு

வாதிபுராணத் தம்பிரானருள்

முருகோனே.

யதி. தானநதனத்ததன தானநதனத்ததன
தானநதனத்ததன—தனதான.

புறபுதப பாழுடலெடுத தெடுத தாவதென
புததாக்கப பேனெனவு மெலிவேனோ
பொறபெழுத்தாறுநித முச்சரிப்பார்க ளிரு
பொறபதத்துளியுடல் புனைவேனோ
அறபணாபபாடி யவாபக்கலிற் போயலைய
வததனைக்காளல வென்னிடா தீரா
யக்கிரமக்காலனுட னுததரிப்பார்க ளவ
ரச்சமப்போதகல வருவாயே
கறபகக்காவிபுதர் சொர்க்கம்வீட் டோடவிடு
கைச்சிலைசூழுமுடுகு கதிர்வேலா
கடசெவிப்பூணழக ரட்டதிக்காடையினா
கைததலசூலதரர் சிவயோக
ருறபலக்கோலவிழி யற்புதத்தேவி யமு
தொததகறபூரமொழி யுமைபாக
ருச்சிதப்பீடமுறு சித்திரத்தேரிலவரு
முததமத தியாகர்தரு முருகோனே.

யசு. தனதனதத்தத் தானன தன
தனதனதத்தத் தானன தன
தனதனதத்தத் தானன தன—தனதான.

மொழி கள்சிணுங்கிப் பேசுவார் புழு
கொழுக நிரமபப் பூசுவா மயிா
முடியை யடங்கக் கோதுவார் மலர்மலை
முருகுகொழுந்தைச சூடுவார் மிட
நிசையை முழங்கிப்பாடுவார் பகல்
முழுது முடம்பைப பேணுவா நினைஞர்களமீதே

விதியினை யமபைப் போடுவா நிரு முலைகள் குலங்கக் கூடுவார நிதி மிக்கவும விரும்பித தேடுவார் கணி	கையாம்பித்
விரகமெனும் பித்தேறியே விழு நரகி லமுநதிப் போயவிடா வகை விரைசெய்சதங்கைப் பாத தாமரை	தரவேனும
வழுதியுடம்பிற் கூனும் நீடிய சுரமுமடங்கிப் போகவே பொடி யணையுமருந்திற் றீரவே யருள	புரிபோதல்
வழுவுசமணகெட் டோடவே கழுவினூடன்பட் டோறவே யவர் மரபுநடுங்கச் சீறு தேசிக	வடிவேளே
அழிவில்குரங்கைச் சேனையா யெதிரா நிறுவி யிலங்கைப் பாவிராவண னவனைமழுங்கச் சாடினோன் மகிழ	மருகோனே
அரியகடம்பைப் பூணுமாபக குருபரசெநதிற் றேவநாயக வழக விடங்கத் தியாகனா தரு	முருகோனே.

கவி. தானதானன தானனதனை
தானதானன தானனதனை
தானதானன தானனதனை — துனதான.

ஆகிராள்வினை திராதோ மிடி திரநாளினம வாராதோ வறி யாமையா மதி போகாதோ	மதுரிதமாக
வாகுபடுவ தோராதோ மொழி வாய்மைகாதினி லேராதோ வடி யார்கள்போ லெனை நாடாதோ	திருவுளமேதோ

தீதிலாநெறி சேராதோ வெஃரு காலனாபடை தோராதே படு சேதியானது பாராதோ வடி	வழகான
சோவைதானினி நேராதோ சிவ ஞானபோதனை தாராதோ வடி சேரவேருள் கூராதோ செய	லறியேனே
புதசேனைகள் கோடாகோடிகள் தானைகாவல மோடாமோடிகள் போதவே புடை சூழசேனாபதி	யெனும்வீரா
பூரணகும ரேசா கெகய வாகனகுற மாணர் மோகன பூஷணகுல தேவாதேவர்கள்	பெருமானே
காதியேபுர மாறாய நீறெழ வீசுமூரலினாலே போராபுரி காரணதியா காயாரோகணர்	தருபாலா
காமனார்படைவீடே நோபொழில் மாடமா ளினை தானே சூழவுறு கானலவேலியினவாழ்வே யேரக	முருகோனே.

கஅ. தனதானதானதன
தனதானதானதன
தனதானதானதன — தனதான.

மகராஜராவர் தன பதிராஜராவர் சிலை மதராஜராவர்	புவிமுழுதான்
மனாராஜராவர் கன தாராராஜராவர் தமிழ் வலாராஜராவர் சமர்	பெறவேகா

முகராஜராவர் மத கிரிராஜராவா மறை ³ முனிராஜராவ	ருரைபிசகாத
மொழிராஜராவ ரிரு விழிராஜ பார்வையிலுன முதுராஜபார்வை பெறி	னரிதாமோ
நகராஜனா மருக புரநாசகோப திரு நடராஜனா கனக	சபைராஜர்
நதிராஜவேணியினர் தவராஜனே தவள நரராஜசீயமுனரி	யினராஜா
செகராஜசாவி சுக மகராஜராஜா தச ரதராஜாநீளகமல	முனிராஜா
தினராஜ பானுவொடு பணிராஜா பூசைபுரி சிவராஜதானி வரு	முருகோனே.

கக. தனதனதத்தத தனதனதத்தத்
தனதனதத்தத தனதனதத்தத்
தனதனதத்தத தனதனதத்தத்—தனதான,

தோற்றசைமூனை யிரததமெலா மொரு
காததிரமான துருத்தியிலே வரு
சூததிரதாரி மெனப்புகுவாய் புகு மியல்பாலே
சூடசுமமாக வசைத்திடுவாய வெரு
மூசசையுலாவி வரசசொலுவாய் மிளிர்
தோற்றமுமாகி யொடுக்கமு மாருவை யதலலாதே

யாததுமம வேறு பிரித்திடுவாய்தில்
 வேறுமைபோல வெள்ளித்திடுவாய் பிண
 வாககையநாற வெடுத்தெறிவாய் து தொழிலாக
 வாககினைகோலி நடத்திடுவாய் புழு
 வேட்டுவனாடி யெடுத்ததுபோல வினை
 யாறபிறவாதுச துட்டயவீ டினி யருளவாயே
 ஈறறினிலேறு சிவப்பெருமா ளறு
 சாததிரநாலு மறைப்பெருமாள் மழு
 வேற்றிடுகுல தரப்பெருமா ளழ குடனாழ்
 மேற்கயிலாய வரைப்பெருமாள் வீணா
 யாததியினீழ் விடப்பெருமா ளுல
 கேத்தியதேவா துரைப்பெருமாள் பகிரதிவீறு
 கீற்றுநிலாமகு டப்பெருமாள் திரு
 நீற்றொளிவீச துதறப்பெருமாள் தமிழ்
 கேட்டருள்கூரும் வகைப்பெருமாள் புர மதனாலே
 கோத்திகொள்மூரல விழிப்பெருமா ளிரு
 நாறறிசையாடை யுடைப்பெருமா ளுயா
 கேத்திரராஜ புரப்பெருமா ளருள முருகோனே.

௨௩. தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த
 தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த
 தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த—தனதான்.

பொறுமைத்திறமற் றறமற்றருளற றுணரவைச
 செலியிற பறியப்புகவிட டறிவுக்
 கிடமற றிருளிற புகுவேனோ
 புடவிக் குடிமைக் கடிமைப் படுமைக்
 கடமைக் கடிபட முழலத தலையிற்
 பொறியெப்படியப் படி கட்டளையிட டிடலாலே

பிறவிக்கடலிற புணையையததையிற
 சிலையையசரணிற றலகைக் கொளுவிப்
 பிடிபட டிடிபட் டியரபபணியத தடுமாறி
 பணியிற்றளாவுற றிருமிப் பகாசொற
 குழறிக் கழறித் தடியிற றிரியப்
 பலனறறவனுக் கினிநற கதியையத தரவேணும்

கறுவிச்சரசத துருவைச சமரிற்
 கழுக்குக்கிரையிட் டமரச்சுழுவைக்
 கடுகிக்கொடுமைச சிறைவிடடிசைபெற றிடுவோனே
 கமலததயனைக குடிலைப்பொருளுக
 குரைசெப்பென வபபொழுதிற குழறக்
 கடினததொடுகுட டியகைத்தலவிற பனவேனே

சிறுகட்கரடத திரிகட் டிவளக்
 கவளப்பவளத தவளசசிவனுக்
 கொருபுத்திரனுக் கருமைத துணைவோனே
 திகழ்பொறபழனிக கிரியிற றணிகைக்
 கிரியிறகதரைப் பதியிறபரவைத
 திரைசற றுரகைப் பதியிற குமரப் பெருமாளே.

உக. தானதனதான தானதனதான
 தானதனதான — தனதான.

சாணுனபண்டி தூராதகுமபி
 தானேவெதுமபு பசியாலே
 தாளாண்மைகுன்றி வாளாவிருந்து
 தாதாவுமின்றி யலைவேனோ
 வாணுளுமவிண்டு போளுலுடம்பை
 யாருசமெனபள பெறுதாயு
 மாணுலுயிநதிர மாளுலவீஞ்சை
 யாகாதுசெமபொ னடிதாராய்

தானுமென்பா நானுவிதங்க

டானேதெரிந்து

முறையோடே

சாலோகமிஞ்சி சாமீபமிஞ்சு

சாருபமந்த

மருளவோனே

காணுதுகண்ட தேபோல்மகிழ்ந்து

காலாலநடந்து

மொழி தூதா

காரோணாதந்த பாலாசிவந்த

காயாமெய்கண்ட

முருகோனே.

உஉ தததனததன தததன தத்தன தததன

தததனததன தததன+தததன தததன

தததனததன தததன தததன தததன—தன தான.

அஷ்டமததி லுறுஞ்சனி கேதுவும் ஐந்தினில்

வக்கரித்து வருமபுத னாதப னெனறினில்

அததமிதத புகரொடுகூடினும் வெணசுட ரிருநாலாம்

அததலததில மருவினும் ராஜன்மகிழந தொரு

பதகிடததி லுறையினும் நாலினில் வெமபணி

யச்சமுதற குசடுகூடினு மெனசெயவ ரவராலே

தொட்டசைப்ப தரிதரிதா நெனு மநதிர

முசசரிககி னிடாகெடு வேதனை வெம்பிணி

சொற்பனததைநிகாபடவோடி மறைந்தடு மதல்லாதே

சொர்க்கமிசக பதவிகளோ வெதிர வந்திடு

மப்படிக்கு னருள்பெறவேணு மெனுமபடி [1வாய

சொற்புகழ்ச்சி பெருசுமிழபாடவிருமபியுன னருளகூ

மட்டுமொய்தத களபமும் நீபமும் வஞ்சியு

வெட்சியிக்க தொடையலும் வாகை கரந்தையு

முற்பயததி லணிகரு னாகர சுந்தர வடிவோனே

உச்சிரகைக மசபதியாகிய வீந்திர
 னிசசைவைத்த மணமருகா குற மங்னைதன
 வட்டமிட்ட குவிமுலைபாய உழுந்திய புயவீரா
 கட்டினிறகு மதாரி சேனைகள் வெம்பரி
 கொட்டமிட்டு உருமசு ரேசனை வென்றிடு
 கைத்தலத்தி லமரயி லாயுதபுங்கவ குடரேசா
 கற்பகத்தை யுதவிய தாதையர் சங்கரா
 நிர்த்தமிட்ட சபையினா நாகை விளங்கிய
 கட்டியப்பரமிாத கடுசுரா தந்தருள் முருகோனே.

உக. தானதன தானதன தானதனதானதன.
 தானதன தானதன—தனதான.

முருகுவண்டாட நறை விரிசுடம்பாட வறு
 முகமலாந்தாட நகை நிலவாட
 மொழிகனிந்தாட வருள் விழிசுந்தாட மணி
 முடியசைந்தாட வணி புனைதோளா
 வரைதிரண்டாட விடு குழைபுரண்டாட வரை
 வடமசைந்தாட வடி யீணையான
 மலாந்தரந்தாட வதி லணிசிலம்பாட வெரு
 மயிலவிரைந்தாட வெதிர் வரவேணும்
 கிரியிலங்காபுரியில நிரதர்சண்டாளருட
 சிரசுபந்தாடு மரி மருகோனே
 சிவனிடம்பாதிபெறு சுவுரிசந்தானகுல
 திலச்சுகிராம சிவ குருநாதா
 அருணசிங்காரஜெய விரு தலங்காரபொரு
 மசுராசங்கார திற லபிராமா
 மமராகொண்டாடவரு விமலகங்காளரெனு
 மமரநந்திசா தரு முருகோனே.

உசு தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன
தான தானன தானன தன—தனதான.

பூவுடன்படும் நார்போலே நலப்
பாலுடனபடு நீர்போலே யணி
பூனுடனபடு நூலபோலே பதா மிகுசாவி

போலுடன்படு நோபோலே யடி
யாருடனபடு வேனோ நீயருள
போதமும்புரி வாயோ யாதென வறியேனே

யாவியொன றுடல் கோடி கோடி
யநேகமுண்டது தானேநீசெய்வ
தாவின்கரம் நோவாதோ மல பரிபாக

மானசநதியும வாராதோ வினை
யோரிண டிணையாகாதோ வெனை
யாளவுநதிறம் போதாதோ வினி முடியாதோ

சேவலங்கொடி யானே யேரக
மாவின்னகுடியானே வானுள்
தேவாதமபெருமானே தேசிக வடிவோனே

சேயகர்த் சுவாமியான
படர சூடுசூமமாரா ஞான வி
சேட ஈநதிரசொரூபா யாமனை தருபாலா

நாவிலங்கையில் வேலாலே யினி
தாய்வரைந்திடு போதா தேடிய
நாவலன றுகிபேசா ளுமைய னலவோதான

நானிலம்புகழ் சோனாடா புல
வோநெருங்கிய சேனாடாதிரு
நாகையம்பதி வாழ்வே மாமயில் முருகோனே.

௨௫. தானந்தனத்தன தானந்தனத்தன
தானந்தனத்தன — தனதான.

தலைமீதிலொடுசேரு குவாவாலரோடெனது
தலையோடு வேமளவு மகலாதே
தயவோடு சேர்வனென மிகவாண்கூறியவர்
தமைமேவியே நிதி கை வசமாக
வலைவீசியேபிறகு தலையோடு தீயிட்டும
மனிகூமை வேசியர்க ன்றவாமோ
மயிலவாகன முடிவில்விடுகாலபாச முறில
மறைநாள நூலெனவு மருளபாராய
அலையாழியேழுமலா பொழிசாதியேழுமுடி
யசலாதி யேழு மணி முகிலேழு
தலமாதியேழு முயருலகாதி யேழுநிலை
யலையாமலாலம நுகா கனிவாயா
கலைமாதுகேள்வனிகர் சதாவேத ராஜமுனி
சனமானபுனை புரி யிருபாதா
கடலநாகைவாழ்வரு சிவகாமி பாகமுறு
கயிலாயநாதா தரு முருகேசனே.

௨௬. தன்னதனத்தனத்தன
தன்னதனத்தனத்தன
தன்னதனத்தனத்தன — தனதான.

இளவட்டமாய் வயது
லொடலொட்டையாகி விழு
லெழிலகெட்டு மேனிமுதிர கிழமாகி
யெழுபுத்தி யோசனையு
மழுமட்டையாய் விழிக
ளெதிரிட்ட பேருருவ மறியாதே

தளாவட்டமா ய்றிவு	
முழுநட்டமா யுணர்வு	
சலவட்டமாய் மொழிகள்	தடுமாரி
தலைநட்டுவீழ் துயிலி	
னெடுபட்டு நூலிழைகள்	
தலைகெட்டதாமெனவு	மலைவேனோ
களப்ப பஃரமணி	
புளகப் படாமுலைகள்	
கனமெததமாகியிடை	நலிகாண
கடினத்தை வாராகுழையி	
னெடுசெப்ப கோழிவரு	
கருணைப்பிரதாபவிழி	மகமாயி
நளினத திவாணிரதி	
சசிரிதத மேபரவு	
நடமிட்ட பாதவடி	வுடையாளம்
நவசித்திர ரூபமிரு	
பிவசத்தி பாலமருவு	
நறிவுத்தலைசா தரு	முருகோனே.

உள் தானனதனன தானனதனன
தானனதனன—தனதான.

ஒருபொருளா யதி விருவகையா யதி	
லுருவமுமா யதி	லருவாகி
யுணர்வரிதா யதி லறிவுளதா யதி	
லுடல்பொரு ளாவி கொ	ரூபதேசா
குருவடிவா யெனை யடிமையதா யுள	
குலதெய்வ மாயறு	முகமாகி
குருபரனாகிய சருணைமனோலய	
குணவது பூதியை	யடைவேனோ

தருமதயாபர விபுதாஜெனாதர.

சகலகுணகர

வுபகாரர.

சமரபுயாசல திமதிவாகர

சருவவியாபக

குருநாதா

அருமறைவேதனு மணிமுடிமாயனு

மடிமுடிதேடிய மகதேவ

ரரகரவீசர சிவசிவ நாகையி

லழகியனார் தரு

முருகோனே.

உஅ தத்தனத் தனத்த தத்த

தத்தனத் தனத்த தத்த

தத்தனத் தனத்த தத்த—தனதான.

வட்டமிட டடி கனத்து

வெறபெனப் புடைத தெசுரத்து

மத்தகப் பொருபபையொத்த

முலைமீதே

வசசிரப் பதகசமிட்டு

நித்திலக் கடுக்கனிடடு

வட்டமிட்ட சுட்டிகட்டி

யழகான

கடடிலமெத்தை யிறப்பித்து

மட்டறப் பொருட்பறித்து

கட்டுழிப் பரத்தையாகு

மயலாகிக

கப்பலைக்கடற கவிழத்த

தொத்தவறப் னுககுமிக்க

கட்டளைப் பிரசித்திமுத்தி

தரவேனும

கொட்டமிட்ட சத்துருக்கள

கொக்கரித் திரத்தசத்தி

கொப்பளிக்க வெட்டியிட்ட

சமாவேலா

குக்குடக்கொடிப் பிரவுத்த

வறபுதக்குறத்தி செப்பு

கொச்சையிற பிரியத்தைவைத்த

மணவாளா

அட்டதிக் குடுதத காத்தா ,

தககனைக கறுததமதத

ரருக்கனைப் பலைத்தகாதது

மதவேளை

யககமிட்டெரிதத நித்தர்

வெற்பிடத திருககைபெற்ற

வததாசட்டை யப்பாபெற்ற

முருகோனே.

உக. தனனதனதானதன

தனனதனதானதன

தனனதனதானதன—தனதான.

ஆலைக்காமா விஜய

வாகைத்தாமா வெனவு

தாரச்சோமா நிதியி

லளகேசா

வான்மைத்திரா வதிக

வாள்விறபோரார் சமரி

லாடறகுரா வெனவு

மறியாதே

ஓலைப்பாழா யெழுது

பாடறகேளாத முன

மோடிப்போய மூலையினிள்

மறைவாகும்

லோபப்பா ழானருட

பேரைப்பாடாம லவ

ருரைப்பாடாம லரு

டரவேனூ

மாலப்போதா யுலகை

மூடச்சீரோழி தனை

வானத்தேராளி மிசை

விடுமாயன

மாயப்போராசு வொரு

பேடிக்காளகி யவன

வாசித்தேருரு மரி

மருகோனே

வேலைஞர்மாள் விளை
யாடிப்போர் வாகைப்பினை
வேலப்பா தேவாசிறை விடும நாதா
வேரிப்பூவா லமரா
புசித்தாராதனைசெய
மேலைக காரோணாதரு முருகோனே.

உய தானதானதானதான
தானதானதானதான
தானதானதானதான — தனதான.

காலமாலை நீரின்மூழ்கு
நானபான நேதிபூசை
காதலகூட தியானமோன மிசையான
காதை போதனாமாய
விடாதுபேசல கேள்வியான
காமாகோயின மட்டுகுழ லழகான

வாலபானு கோடிகோடி
யேகராசி ரூபமோடு
மாசிலாத பீடமீது கொலுவாகி
வாழும்ராஜ தானியோக
நாகரீக பாதசேவை
மாறிலாது காணநாளு மருளவாடைய

ஜலகால பானனா
கபாலசூல பாணிநாக
மாறுசோம ஞானிமாலை யணியேணி
யாதிங்கி சோதிபேதி
டாகதேவா மூவரோது
மாசிலாத பாடலசூடு மகரேசா

நாலுவேத நாத்தித

ராசைநாலு தூசர்சா

நாலுதோளு நாலுவாயு

முளதானை

நாரிபாகா காலகாலா

நாகராஜா பூசையான

நாகநாத ஞாகுமார

முருகோனே

நக. தனதனதநத தனதனதந்த

தனதனதநத—தனதான.

இடிப்பாராபடலகொடு பிடிப்பாருறுபுலி

யெனப்பாயுமவித

மதனூலே

யினாதேசனுடலபர தவித்தேனரகர

வினித்தா னினுபட

முடியாதே

மிடிப்பாதகவிரு ளறுததே யிரணிய

விளக்காகிய வொளி

பெற்றேதான

விருப்பாயகமகிழ மலாததாமனையெனும

வீழிப்பாறையி னருள

புரிவாயே

கொடிக்கேநிகரிடை தனத்தாலயாவுறு

குறக்கோகில மயில

மனவாளா

கொடிச்சேவலையுள் சமாததா வசராகள

குடிக்கே மறவியை

நிகாவேலா

அடிக்காயிரநிதி பழக்காகதவியு

மருட்பாவலாசமிழ் புனை

தேக

ரமுதபோல்விரிசடை முடித்தோ ருரகையி

லகத்தீசுரா தரு

முருகோனே

நஉ. தானதனதானதன தானதனதானதன

தானதனதானதன—தனதான.

ஐந்தொழிலநிறதுபுரி யைங்கடவுடங்கனிலை

யஞ்சுவகை மந்திரமு

மறியேனே

யைம்பொழுதுநின்றநிலை யைங்குரவனென்பதிலே
 யைந்திணைகடந்த நிலை மகிழ்ச்சித்
 மைந்தையும்நிறந்ததிலே யைந்தறிவுவந்ததிலே
 யைம்புலனை வென்றதிலே யதனாலே
 யைங்குணையொழிந்ததிலே யைந்தூர்திசுண்டதிலே
 யைம்பதமு முயந்திட நின்றன தாரா
 யந்தரிதூரந்தரி புரந்தரிநிரந்தரி
 யரம்பையா வணங்கவரு மிருதாளி
 யம்பிகைசுமங்கலி யிளம்பிடிபசங்கொடி
 பருந்தவமிருந்த வுமை தருபாலா
 சுந்தரரிணடுவிசை சுந்துவிடுகின்ற விதை
 துமபையணி செஞ்சுழிநீர் முனிவோர்கள்
 தொண்டாகருமிந்திரு மண்டருவணங்கவரு
 சுந்தரவிடங்காதரு முருகோனே.

ரு௩. இந்தப் பாடலுள்ள ஏடு செவ்வையாக விளங்க
 காதிருப்பதால் இது பிரசுரிக்காது விடப்பட்டது

ரு௪ தனதன்னதானதான
 தனதன்னதானதான
 தனதன்னதானதான—தனதான

அடியையதாரா யெனது
 மிழையப்பாராய் துயர
 மதனைத்தீராய் பொதிய முனிநேரா
 யறிவைதாரா டடிய
 ரருகிற்சேராய் மனதி
 லருளைக்கூராய் மயிலின மிசைவாரா
 யடிமைப்பேறு யுருகு
 குடிமைத்தாராய் வினையென
 விழியிறசேராய் விதியி னிடைபூறுய

வயதுக்கீற்ற யுனது

குழலைக்கூறாய் மருவும்

வணகையக்கூறாய் பிறவி

தனைமாறாய் ,

படியிறறேவே யமரர்

குழுவிறகோவே விரைசெய்

பதுமப்பூவேயருண கிரி

நாதா

பகாநற்பாவே விபுத

ருலகிறகாவே யடியா

பரிவுக்காயே முகிலி

னினமான

வுடலககாரோணா பணி

சுடலககாரோண ரரு,

ருத்திககாரோணர் வளா

கயிலாய

ருதயக்காரோணா திரு

நடனக்காரோணா தமிழ்

முரகைக்காரோணா தரு

முருகோனே.

—

நடு தனத்தனதனதனத்தனதன

தனத்தனதன—தனதான்.

மததளமோடொரு குத்தாலோழகுறை

மட்டறவே யுனாசெய

வதுபோல

வக்கிரமானகுறை செப்பிடிவேதெனவும்

வக்கணைபாடிசய

வாகள்மீதே

உததமமானதமிழ்மெத்தனைபாழனாலெ

னுட்டயவா யருமை

யறியாக

ளொப்புரவாகமன தற்புதமாகவினி

யுச்சிதமாக வரு

டரவேணும்

முததையனே புலவ ருக்கரசேமதூர

முததமிழே சுலையின்

மிகுதேனே

முப்பழமே யமிர்த சர்க்கரையே கனக
முப்புரிநூ ல்ணியுமணி மாபா
வித்தக்ஞாவிமலர் முக்கணஞா தவள
வெறபரனா ருரகையினில வாசா
மிகமகேசரொரு கைத்திரிருலொனு
விசசுவநாதா தரு முருகோனே

நா. தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன—தனதான.

இருகையே கூப்ப விழி
யிணைகளே நோக வுன
திசைகளே கேட்க விரு செவிவாயுன
னியலபு பாராட்டு தமிழ்
முதனையே வாழத்த மகி
ழிதயமே தீரகக முட னினைவாக

வருமையா நீறறை நுத
லிலகவே சாததி யபி
னறுமுகா போற்றி யென முடிதாழ்
வழஞ்சோ காராதிகையின
விரதமே நோற்க மயி
லதனிலே காட்சி தர வரவேணும்

விருதுபாராட் டசுரா
மடியவேநீட் டலகை
மிசையதோற றசைக ணிணையுன
மிடறுதான வீக்கமுற
வதனையே சாபிடவு
மிகவுமே யேப்பமிடு வடிவேலா

மருவுசே ணாட்டிலுறை
சிறையெலா மீட்டுவிடு
வணிகாசோ நாட்டிலவரு குமநேசா

மதுரைமீ னாக்ஷி யுமை
கவுரிகாமாக்ஷி யென
வருவிசா லாக்ஷிதரு முருகோனே

கூஎ தானதனதந்த தானதனதந்த
தானதனதந்த—தனதான
வேரிமலாகுடடி வாளவிழியைத்தீட்டி
வீணியிசை கூட்டி யிசைபாடி
வேளவிருதுநாடடி தூலிடையவாடடி
மேருமுலை காடடி விழியாலே
மாரனொடுமோடடி யாகமலாமூடடி
வாலிபரை வாட்டி யிதழகோதி
வாயமுதமூட்டி மேலுமநிதியீட்டி
மாதாவினை யாடடிவ மெலிவேனோ
மேருநிகரேற்றா பூசுமுழுநீற்றா
வேளைமுனி சேற்றா மதிபாதி
மேவுமொருநீற்ற ராடுமொருகூதரா
வீசுதிறை யாற்றா மகதேவா
நாரியுமைவாயத்த பாகாமதி தேயத்த
நாதாகுட மூக்கா தருபாலா
நாகைவரு காரத்தி கேயபர மேட்டி
நாவலாகள போற்று முருகோனே

கூஅ தானத்தன தானனதானன
தானத்தன தானனதானன
தானத்தன தானனதானன—தனதான
மிடியி லமுதபபடுமோ வனுதின
மனதுகலங்கப் படுமோ வெழுதிய
ஐதயிலடங்கப் படுமோ பலபல பினியாகும்

வினையிலொடுங்கப் படுமோ மருவலா
 பகையிலநடுங்கப் படுமோ கணிகையா
 விதியிலடங்கப் படுமோ கயவாக ளிடமாடி

படியிலிறங்கப் படுமோ குடிமையில
 மடிமைபொருந்தப் படுமோ வயிறெறி
 பசியிலவருந்தப் படுமோ முடிவினி லெமனாதா

படையினொறுங்கப் படுமோ சுடலை
 ளிடையிலவெதுமப்ப படுமோ நாகுறு
 படியிலிறங்கப் படுமோ வினி யருள புரிவாயே

முடியணிகங்கைப் பெருமாள் பரசுழை
 துடியணிசெங்கைப் பெருமா ளழகிப்
 முகமலாவிந்தப் பெருமா ளரியணை தனிவிமலி

மதலொரொனுஞ்சொற் பெருமா ளிகைபெறு
 சுடனபுயங்கப் பெருமா ள் சதுமறை
 முடுகுதுரங்கப் பெருமா ளயனமறை மவாதேதி

மடியிணைநுதல் பெருமா ளுதவிய
 கொடையினவசந்தப் பெருமா ளிதழியை
 மணியுமலங்கற பெருமா ளுடலினி லொருபாதி

யருந்நமடந்தைப் பெருமா ளமதனனை
 வதைசெய்மடங்கற பெருமா ள வலியொடு
 மடக்கலிடங்கப் பெருமா ளுதவிய முருகோனே.

நக தனதத்த தானதன
 தனதத்த தானதன
 தனதத்த தானதன—தனதான.

கடுவைப்போலே கரு
 வினைவைப்போலே யலை
 கடலைப்போலே மத னமராம

கணையைப்போலே யொரு	
பிணையைப்போலே பிறழ	
கயலைப்போலே குயி	லமர்மாவின்
வகைப்போலே பொரு	
மயிலைப்போலே மயல்	
வலையைப்போலே மது	கரீல
மலரைப்போலே யிரு	
நயனத்தார்மே லதிக	
மயலுக்காளாகி நித	மெலிலே னு
பழயிறழேவே யுப	
நிடதக்காவே வளர்	
பழனிக்கோவே யசு	ராமர்மாவின்
படையிறஞரா வணி	
களபத்தாரா வொளிர்	
பவளத்தேகா திரு	மயிலவீர
வொடியத்தானே சிலை	
முதுகக்கோணு னெலி	
யுதவிசசீரே பெறு	மரிதேநி
முரிமைத்தாரா பணி	
யிதழித்தோளா மெனு	
முரகைக்கா ரோணா தரு	முருகோனே.

சு. தன்னதானதா னுன தன்னதானதா னுன
தன்னதானதா னுன—தன தான.

அனபததா னுனபுலி யெங்குப்போ னுலு மினி	
யண்டததானே து நிழ	லரிதா கு
மனபறறார்தேடுகிற சம்பத்தா வேதுபல	
சுநதிப்பாழோ வடவிநி	னிழலா கு

மினபததாலோபியர்கள் பிறபறஹேமனதி
 லெனபறதேதா னெழிய வருளகூவா
 யிந்தப்பா டாரறிவா கந்தப்பாநீ யறிவை
 யெனகாத்தாவே சரண மலா தாராய
 பொனகொததானீடிதழி மெனபொறேள்மேலணி
 புயஙகப்பூ னுபரணா சிவஞான
 புஞ்சததார்மாதவாகள நெஞ்சததாரா ரமராதொழு
 புங்கததாரா காரணவு கயிலாயா
 வனபுறதேலாடமுறு கண்பட்டே மாரனுடல
 மணபட்டேபோக முனி மகதேவா
 மஞ்சைப்போலேகரிய கண்டததாரஞ்ஞலமுள
 வண்கைககா றோணா'தரு முருகோனே.

சுக. தானதன தானதன
 தானதன தானதன
 தானதன தானதன — தனதான.

வேதநெறி கோடாமல்
 றாயையிருண் மூடாமல்
 வேறழக னூடாமல் லறிவீன
 வேடரொடு கூடாமல்
 யோகநிலை வீடாமல்
 வீணரகி லோடாமல் லெம தூதா
 மோதுபடை சாடாமல்
 லாணவமு நீடாமல்
 மூடர்மிசை பாடாமல் மடவாக்கள்
 மோகவலை போடாமல்
 லீலைவினை யாடாமல்
 மூதறிவு வாடாமல் லருள்கூர்வாய்

யாதியிம கேதாரம்

வேதகிரி மாபூர

மாடுதுறை மாகாள

மயிலாடி

யாலவன மாநா நள

ளாறுகட லூகாசி

யாளமதுரை சீகாழி

புகலூரில்

நாதருயா வேணுரா

சோணகிரி தேவூர்

நாடுதிரு வாயமூர்

கயிலாயா

நாகைவரு காரோணா

பாலாமயின மீதேறு

நாகரிகனே வாகை

முருகோனே.

சுஉ. தனத்தனதன தனத்தனதன

தனத்தனதன—தனதான

இரவியொளிகழ மகுடநிரைகளு

மிலகுவதனமும

வெகுதோளு

மினியமதுரித மொழியுதுதலினி

யெழுதுதலகமு

மளிகாயு

மரையிலரவட மபயவரதமு

மலருபரிபுர

மிருதாளு

மடியனமனதினில மருவியனுதின

மரசுபரியவு

மருளவாயே

தருமகுணதர குமரகுருபர

சதுரஜெயதர

குருநாதா

சமரவிதரண திமிரதினகர

சகலகலைவல

வபிரமர

வுரககணபண கிரணமணிமுடி

யுடையநடமிரு

மயிலவீரா

வுத்தியசுராகள மடியவயிலவிடு

முரணை மருவிய

முருகோனே.

சூகி , தன தன தன தன
தன தன தன தன
தன தன தன தன — தன தான .

மடையனை நெருடனை
மருளனை யிருளனை
மடியனை மிடியனை மடவாரமேல்
மயலனை நயவனை
வறியனை வெறியனை
மசுகனை யெளியனை பறிவனை

விடையனை முகடனை
விழலனை யவலனை
விகடனை யகடனை வசைபேசும
விரகனை வீணையனை
முறடனை யகுணனை
விதனை மலரடி மிசைசேராபு

தடகிட கணகிட
தககாத கிற்கிகிட
தகதக திகுதிசு திவித்தாத
தகனக செகணக
திரிகிட திமிகிட
தணதண தண வென தமதமி

வடகயி லயிலர
னுரகையி லமலனை
மருவியி டதுபுற மகலாத
மடமயில் நிலமகள
கலைமகள பரவிய
மலைமக ஞாபிய முருகோனே.

சச தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன—தனதான.

மூசகப்போய் நாலுவிரல் போக்குப்போய் நாலுபய
மூக்கிற்போ யேறி மறுபடிமீளும்

மூசகப்போகாதபடி காக்கப்போகாது வெகு
மூச்சைப்போயோடி லரை வயதாகி

யாசசுக்காணவியது போச்சுச்சீநாறு பிண
மாட்டுக்கேகூறும் விலை கிடையாத

வாழ்கைபபாழ்போதுமினி வீட்டைததாலிலை விளை
யாட்டைப்பாராமல் மயில் மீசைவாராய்

நீசகப்பாகீரதியு மாத்திப்பூமால்கையு
நீட்டுக்கா சோதரமு மிவைகுடும்

நோத்திக்கோடராமமு வேற்றித்தியாகேசர் திரு
நீறறைப்பூணுபரண மகதேவா

காய்சகத்தீயானவிழி காட்டப்பூவேளை யடு
காஷிசசாரூப ருமை யொருபாகர்

காகைகச்சேனாடாபணி வாழ்க்கைச்சேனாடா முது
காட்டுக்காரோணா தரு முருகோனே.

சடு, இதுவுமது.

மதிததுப்பாவாணாவரி லொளித்துப்போவார் கயவர்
மறிசகப்போனா விநென குடிக்கேடு

வடக்குப்போனாவருவ ரெனக்குததாயாதி யென
வழக்குப்பேசாம விரு விழிநீரை

யுதிததுததானேவயிறு கடுப்புப்போலே கழியு
முமக்குததானே சுகாத ம்னியேகென்

றுலுத்தப்பாழானர்மிசை வடித்துப்பாமாலை தனை
புரைததுப்பாடாம லரு டரவேணு

மெதிர்த்துப்போராடசுரர் முகததிறசேனா பதிய
 ரியற்கைத்தானா பதிய ரிருநாலவு
 ரில்க்கப்போமீசைகளை முறுக்கித்தேராழிகளை
 யெடுத்துததான்வீச நில மிசைவீழ்ச
 சிதைத்துக்காலாலவரை மதிததுசசே ருடுகிற
 திறதைதப்பாரீ ரொனவு மகிழவீரா
 சிரததிற்பூணுகநதி கடுக்கைப்பூமாலை யணி
 சிவப்புக்காரோணா தரு முருகோனே.

சக்தி தானதன தானதன தானதன தானதன
 தானதன ஜானதன—தனதான.

அடைக்காம்பையேபருகி முலைக்காம்பையேவருடி
 யணிக்காமபுமேருழைய மலாருடு
 மறறகூந்தலேசரிய முகக்காரதிவோவொழுங்
 வணக்காஞ்சியேருலைய நகமேழா
 மிடத்துன்றியேயெழுதி மிடறமுந்தவோசையிக
 விடப்பாரதள்மேல்மதனன ரதிதேவி
 யெனசசேர்ந்துபோதமற வுடறசரீம்புமாதாதமை
 யினிததிணடிலநீதியல வருளபாராய
 விடப்பார்தளாபரண மிகப்பூண்டதோளழகர்
 விணாச்சாந்தினுல்மருவு திருமேனி
 வெயிற்காரதியாருதவு தமிழ்சசேநதவாதபர்க்கா
 விளககேந்தவே கொலுவி னமாசேயா
 மடறகோங்குவாழைவழையகிற்காம்புமாவருள
 மரத்தோங்குபாதிரிம தலையாரம்
 வயற்சேம்பசாலிகளு மிகச்சூழ்ந்த மேனமையினில
 வனப்போங்குநாகைவரு முருகோனே.

சுஎ. தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த தந்தனந்த
தந்தனந்த தந்தனந்த—தன்தான,

மந்திரங்க ஞஞ்செபங்க ஞந்தபங்க ஞம்புரிந்து
வந்தனங்க ஞந்துறந்த மதிக்கேடன
வஞ்சகங்க ஞஞ்சினங்க ஞம்புகுந் திருந்தநெஞ்சன
வம்புதும புளம்புகுந்த வெறுவீணன்
சந்தனங்க ஞம்புனைந்து குங்குமங்களுந் திமிர்ந்து
சம்பிரமங்க ஞம்பொருந்தும விலைமாதா
தன்சுகங்க ளினபமென்று மென்றுதின்ற தம்பலங்கள்
தந்திடுன்று கெஞ்சபஞ்சையெனை யாள்வய
யந்தரங்க மிஞ்சுகின்ற வவுபுகேடிண டிரங்குகிந்தை
யஞ்சுமந்தி ரங்கஞஞ்சொ லடியாரி
லண்டவந்து வந்துதொண்டாசண்டனென்றுதிங்களங்கி
யண்டரண்டா கண்டிதெண்ட னிமெபாதா
விந்தையம் புயன்பணிந்த நம்பர்ப்பங் கிருந்தமங்கை
விண்டுடன் பிறந்த தங்கை யபிராமி [பைவென்ற
விஞ்சுமஞ்சொல் கொஞ்சவஞ்சி வணிகெண்டை யம்
மினகருந் தடங்கண்மைந்த முருகோனே.

சஅ. தன்னதன தானதன
சன்னதன தானதன
தன்னதன தானதன—தன்தான

ஆலைதலை வலியலை
நீரிழிவு துடைவலை
சோகைபிர மியமூலம் வறளவாயுத்
தோஷகுண மதிசாரம்
வாதசுர மதலாமை
ஊறிருமல் முகவாதம் விழிநோவு

வாலகிரக வியாதி

யாசிமுய லகன்மேக

மாலைபிள வைவீடுசி

யனுபோக

மாறுபடு பிணிதீர

மூலிகைகள் குழநீரு

மாமுனது திருநீறு

தரவேண்டு

மாலநுகர் கனிவாய

ராதிமலை கயிலாய

ராரணா நமசிவாயா

மகதேவ

ராடல்புரி நடராயா

மூவாதமி ழினினேய

ரானிநட மிடுதூயர்

தருபாலா

ஞாலமகி ழிபிராமி

வாலைதிரி புளையாயி

நானமறையில் வினையாடு

முமைதேவி

நாரிகவுரி கபாலி

சூலிதரு கருகூல்

நாகைபுரி தனினைமேவு

முருகோனே.

சுக. தனதனை தனதான

தனதனை தனதான

தனதனை தனதான — தனதான,

மச்சிட்ட மாளிகையும்

வச்சிட்ட சூளிகையு

மட்டற்ற சாளிகையு

மடியாரு

மசுதிட்ட சாலிகளு

மொய்த்திட்ட பாலகரு

மட்டுறறவோதிபெறு

மனையாளு

மெச்சிட்ட வாபரண

முத்திட்ட மாலிகையும்

வித்திட்ட சாலிகளு

முளதாலே

வெற்பொத்த வாழ்விதென

விச்சித்த பாவியினி

வெப்பிட்ட தீரகி

ஹுவேனே

அச்சிட்ட வேடனிட

வுச்சிட்ட மானதசை

யத்தத்தினு லுதவ

வயில்வாய

ரக்கிட்ட மாஸயினர்

திக்கெட்டு மடையின

ரப்பிட்ட வேணியினர்

திரிகுலர்

முச்சிட்ட நால்வர்பணி

நத்திட்ட பாணியரி

முப்பத்து மூவர்பணி

யிருமாதர்

முக்கட்டி ராரிதரு

நச்சிட்ட செடபுரி

முத்துக் குமாரரெனு

முருகோனே.

நுய. தனத்தத்தன தானனதானன

தனத்தத்தன தானன தானன

தனத்தத்தன தானன தானன—தனதான.

உரைத்தனங்க ளிருச்சா னுற்றிட

வறத்திரங்கு முகத்தார் மெத்தவு

மயக்குகின்ற நடத்தார் நித்தமு

மயலாரை

உளர்த்தனப்பினை யைப்போ லற்புத

மெனத்திரண்டபி னட்பா ளாகுமுன்

மறிச்செநங்கை யெனப்பே ரிட்டிடு

மடவார்க

ளரைப்பணங்களை விற்பார் விற்பின்
 முழுப்பணங்கள் பறிப்பார் மெத்தையி
 லசப்பியங்கள் விளைப்பார் கொற்றவ ரொடுகூடு
 யசத்தியங்க ளுரைப்பார் மட்டவிழ்
 நிரைத்தகொண்டை முடிப்பா ரிப்படி
 யடித்திரும்புமுன் முக்கா டிட்டவ ருறவாமோ

விரைக்கடம்பணி முத்தே கற்றவர்
 தமிழ்க்கிரங்கிய சித்தே ரெதனை
 விளக்கெணுந்தனி வித்தே யுத்தம குணவானே
 விறற்பொருந்து சமர்த்தா கர்த்தாக
 ளென்ச்சிறந்திடு முத்தே வாக்குள
 விழிக்குசைந்திட 'சட்கோ ணத்துறை வழவேலா

இருக்குவந்தவள் முக்கோ ணத்துறை
 யொருத்திதந்த பொருப்பே முக்கனி
 யினித்தவின்ப ரசத்தா யச்சதன் மருகோனே
 யிலக்கணஞ்சொ ளு நற்கீரப்பல
 வனுககிரங்கு பிரசித்தா முததியை
 யெனக்குவந்து தரப்போ திததிடு முருகோனே.

டுக. தானதானன தத்தன தத்தன
 தானதானன தத்தன தத்தன
 தானதானன தத்தன தத்தன—தனதான.

புதியமைந்தி லடித்தசஞ்சித
 ழூழ்வினைதங்கு மலக்கிடங்கனு
 போகவிதங்க ளிழுத்தபம்பர முயிர்தானே
 போய்வரவென்று சமைத்தபஞ்சரம்
 வாயுவெழுந்த அருத்திவெம்பிணி
 போர்வையிதென்று தரித்தகஞ்சகம் விதியான

தாதவிழகஞ்சன் வகுத்தவொன்பது
 வாசலரங்கு மிகுத்திடுஞ் சமு
 சாரகுமெப வினைப்பழங்கல மெம தூதா

தாமதமின்றியறுத்தும்பயி
 ஈரமிருந்த விளக்கெனுமபடி
 தானுலகின்ற சமுத்திரங்கரை பிடியேனோ

வேதன முருந்த நெழிற்புரந்தரன
 வானவரென்ற பரப்படங்கலும்
 வேளைமுனிந்து துடைத்தபின்புயா கயிலாயம

மேவியிறைஞ்சி யிடுக்கணுநதுறு
 குரனைவென்று தரத்தகுஞ்சு
 வேதரவென்று வழத்த நனறென வுடனோகா

ஞைதரமிஞ்சிமறைத்திருந்த
 வதோமுகமொன்றை யெடுத்துமுன புள
 வானனமைந்தில நிரைத்திடுங்கரு ணையினோல

யாறுமுகங்க ளெனசசிறந்த
 விலோசனமவெம்பு மழற்பிழம்பினி
 லாறுபுவிங்க மெனப்பிறந்திடு முருகோனே.

நீஉ, தந்தனதானதனந்தனதான
 தந்தனதானதனந்தனதான
 தந்தனதானதனந்தனதான—தனதான.

கங்குசுணங்கு நெரிந்திடமங்கி
 பரந்துபொருந்து வருந்தும்விருந்து
 கலந்தநரமபு நிணந்தசையென்புக ளொடுதோலுங்
 கந்தமவழம்பு பொதிந்தகுடம்பை
 சிலந்தியெழுந்து விளைந்தகுரம்பை
 கலங்குருமெப விலங்குதனைநதிட மெலிவாகித

தொங்கவிழுந் து நெரு துமுடங்கி
 மிருந் துதவழிந் து கிடந் துந்விதது
 துவண்மெலங்க ள் சலந் தன்றிட கிட மதிக்கிட 7
 சொண்டைவறண் டிருகண்களிருண் டிட
 வந்தகனவந்தயிர கொண் டிடவிங்குளா
 துஞ்சினரென்றிடு முன்பெதிராவந்தருள புரிவாரே
 செங்ககிர்திங்கள் முருந்தனவிரிஞ்சன
 விசுமபிறையண்டாகள சண்டுபெருண்டு
 தியங்கிமயங்கிட வம்பிசையஞ்சின ளெனவேட்ட
 சிறத்துவடங்க வறண்டதிணங்கி
 மிருங்கெறுவங்க ளொடுங்கவிரங்கிய
 தென்றிசைவந்தகன் தின்றுகலங்கிட வுயாவான
 மங்குளங்கை வெத்துடியுலாந்திட
 வெண்முசைவெங்கயம வெம்பிநடுபகிட
 வம்பொனெடுங்கிரி யும்பலகுன்றக டுமொட்ட
 வம்பரவந்தீர மம்புவியும்பில்
 மெங்கணுவெந்தயா கொண்டுமயங்கிட
 லண்டமடங்கலு மண்டுவருஞ்சுடா முருகோனே.

புரு. தனதனதனதனதனதனதனதனதன
 தனதனதனதனதனதனதனதனதன
 தனதனதனதனதனதனதனதனதன—தனதன

எழுகதி ரொளிவிடு நவமணி மகுடமு
 மணிசிர முடனுத லெழுகிய திலதமு
 பிரவி யிருவரு முதயகிரி மிசையெழு மியலபாகு
 பிரணிய புயவரை தழுவிய குழையினி
 லிமெக ரிசைகளு மரஞெடு பிரணவ [வாயு
 மெனுமறை செவியிடை மினுமினு வெனமெழுகினி

முழுமதி புரைமலர் வதனமு மமர்கள்
 பெறவருள் கருணையும் வெகுளியு மசாரரை
 முடுகுபன் னிருவிழிவணசமுமலர்கையில் வடிவேலும்
 முனிவாக ளமர்க ளடியர்க ளனைவரு
 மரகர சிவசிவ குருபர னெனவவா
 முறைமுறை பரவிய பரிபுர சரணமு மறவேனே
 யழலுறு துயில்வெரு வியகட வுளர்சிவ
 னடியினில முறையிட வொருதிரு முகனரன
 மனநினை விடவறு பொறிகளு மெதி ருறவேதா
 னருணதி யினில்விட விடுமென வரியய
 னனிலனெ றுரைசெய வரிதென மறுமொழி
 சொலவரனருளசெய வரமுடிமிசைகொடு விரை
 வமுவுறு பகிரதியிடைவிட வளமுறு
 படியறு குழவிக ளெனு மிகவடிவுற
 மகிழவுட னரியய னிமையவாமுலைகொடு வெனவாரல்
 உனிதைய ரறுவரு முலையமு துதவிட
 உணிதொடை மரநிழல படைவிட முளரிநன்
 மலரறை களி லுயர்சரவணமதில்வளர் முருகோனே.

ஞசு. தானதத்தத் தானனதானன
 தானதத்தத் தானனதானன
 தானதத்தத் தானனதானன—தனதான.

வாதபித தத்தின்குண மிதுவென
 நாடிபற்றிப் பண்டிதா சிலபல
 வாகடக் கற்பங்களி லுளவகை பிலகூற்
 மாதமட் டெந்தினறிடு மெனவடி
 குரணத்தைததநதிட வதிலொரு
 வரசியற்றுக் கண்டிதமுறு பிணி மிகவாகித

தாதுற்றகண்களு மொளிகெட
 நாவறட்சிக் கெனசெயவ மேவு
 தாகமுறறுத தந்தமு நழுவுற வறவோகள
 தாரமறறப் பெணடுக ளொடுமழ
 வாவிவிட்டுப் பொன்றிடுபொழு தெதிர்
 தாவுபசைச் சந்தரமயில மிசை வருவாயே
 யா கட் சங்கர ருமையடி
 நூபுரத்திற சிந்தியமணி யொளி
 யாகும ரெத்பப பெண்களை வருகென வுடனேதா
 னைசைவைத்துச் சந்ததி தனையுள
 சூதகட்டைக் கண் டிமைதடைசெய
 வாயிலக்கப் பந்தியா வெயாவையில் வரவேதா
 னேதுகாப்பச சஞ்சல மரனெடு
 கூறவெற்பிற் புங்கவா மலைமக
 ளொடுசெப்பப் பின்பவள தடைவிட மலாவாவி
 யோரிடத்திற நிண்டிற லுடன்வளா
 வீரவாககத தொனபதின மாகளுட
 னேரிலககத தம்பியருடனவரு முருகோனே.

டுடு. தானதனதானததத
 தானதனதானததத
 தானதனதானதத்த—தனதான.

கொஞ்சமொழிக கேமருட்டி
 நஞ்சுவிழிக கேமததத
 கும்பமுலைக் கேகறுத்த முகிலோதிக
 கொண்டைமுடி க கேதரித்த
 தண்டையடிக் கேவருக்கை
 தொண்டையிதழ்க் கேவிதித்த விசுரு

மஞ்சநடைக கேயொளிதந்
 வஞ்சியிடைக கேசலிசுரு
 மங்கைவளைக் கேபடத்தை நிகர்நான்
 வந்தவிடத் தேயிருக்கும்
 நெஞ்சையொளித் தேகருத்தி
 லன்புனிடைத் தேயிருக்க வருளபாராய்
 மஞ்சியிடப் பாலிருக்க
 விஞ்சிடப் ததேறியத்தா
 வந்துமையைக் கீழிறக்க யறுபேராம
 மைந்தாக்ளைத் தானிடுக்கி
 வந்திடென்ப போயெடுத்து
 மங்கைகரத் தாலணைக்க வொருநாபா
 மஞ்சியுத்த தேளமதித்த
 கந்தனென்ப போபடைத்து
 விஞ்சுமுலைப் பாலசுரக்க வருபாலை
 யின்பவளத் தேயெடுத்து
 வுன்பவளத் தேகொடுக்க
 வெம்பபுகி கேசுடித்த முருகே1னே

நூசு தன்னதன தானதான
 தன்னதன தானதான
 தன்னதன தானதான—தன்னதன

மடநதையா விருப்பமென்றும்
 பசுப்பொனின் விருப்பமென்றும்
 வசந்தரை விருப்பமென்றும் மகலாதே
 வளநதிடு பெருக்கமெந்த
 வுக்கதொறு மிழுககுமிந்த
 மலங்களை யடக்கின வளக்காமேன

னுடநதையி லிறப்புதென றுந	
தொடாநதுயிர பிறப்பதென று	
முற்பகுதல விழிப்பதன றி	நிலைகானே
னுடம்புயி ரசைகருமவிநதை	
நடம்புரிசெயறகையெந்ந	
னுளம்புகு வரததையென று	தருவாயே
படாநதபுகழ மச்சகநதி	
தருஞ்சுத னளித்தமைநதா	
பரந்ததட மச்சமென று	வினைநீரப
பதங்களை வழுத்தநம்பா	
சூகனறருவன முத்தியென று	
பரங்கிரியி லுயத்திரென று	விடைகூடா
*ஊடாநதுமை யிடுககிவநது	
தருமபொழு தணைநதிரங்கி	
யருமபய மளித்தபெண க	ளறுவோரு
மகங்களி சிறக்கவெங்குள	
மகன்கு கெனெனப்பகாநது	
வரன்கைலை யிறகொணாநத	முருகோனே

ருள. தன்னதனதானதான
தன்னதனதானதான
தன்னதனதானதான—தனதான.

றையது சோதித்த மநதர	
முனிவாகுள சாதித்த மநதர	
மகிழ்குரு போதித்த மநதர	மகராதி
படிவமு லேசித்த மநதர	
முருவெளி சோதித்த மநதர	
வசிகர மேவிடட மநதர	முலகாமே

ஹநெறி பாலிக்கு மந்தர

மறிவுளா பூசிக்கு மந்தர

மரியயன மோகிககு மந்தர

மெளியோக'

ளத்பவ மாநிட்ட மந்தர

மனுதின மோதிட்ட மந்தர

மறுவகை யாதிக்க மந்தர

மருளவாயே

விறையவன லோகத திருநது

நெடியவன லோகத திருநது

மிமையவா லோகத திருநது

மலைவிசு

மெழுகட லோடித தொடரநது

மொருகட லாசு கலந்து

மெழுகதி ரோனைத தகைநது

மகமேருச

செறிமுடி மீதிற பொருநது

துருவனை மாறிப பயினறு

திசையுறு யானைக குலங்க

ளிருநாலுரு

செருவுறு வேடிக்கை கண்டு

முயிர்தொறு மோடித திரிநது

திருவினை யாடற புரிநத

முருகோனே

௩௮. தானதானதானதான

தானதானதானதான்

தானதானதானதான—தனதான

மரணம வீர மாணமை கேளவி

நூலினோது நீதிநேம

வாகனாதி யோகமவேணு

மதல்லாதே

மாறிலாம லோதம வாய்மை

பேசவேணு மாசபாடல

வாசையகை யோகைவேணு

மதல்லாதே

தானதியான மோன ஞான

மேனமைவாய்மை யீடுசோடு

தானிலாத வாழ்வுவேணு

மதல்லாதே

தாரிபாரி காரி போ

லுதாரமவேணு மாகமாதி

காசமான பூசைவேணு

மருளவாடே

ஞான வேத கான ஞர

தாத்யோர்கள் வேள்வியேயு

நாளின்மேவு மாதிராசி

மகமேரு

நாகமீது பாயுமாக

மேகமீது பாயும்லோக

நாசமாமி தேதுபாவ

மெனவேதான

வேனிலான் விரோதி பால

னேமுனேடி வாறுகூறும்

வீரவாகு வோடுகூற

வுடனேபோய

வீறுபாசம் வீசியே யு

ளாகவெணமை யோடுமீள

மேடமேறி யேயுலாவு

முருகோனே.

நுக தனததத தனததத தனததத தனததத

தனததத தனததத் தனததத தனததத

தனததத தனததத தனததத தனததத-தனதான.

விடததைப் பழித்துச சிவததுக கறுததுச

சுருப்புக் கடைக்கட் பரததைப் பெயாக்குள

விருப்புற நிதழப்பற கடிததுக குடிதது வினையாடி.

வெறுககைப் பணததைப் பறிக்கக் கொடுத்தது

விழறகுச சவததைப் பிலததிற் செலுத்தி

விளக்கைப் பிடிததுக் கிணற்றிற குதித்தது விழுவாரடோற்

குடத்தைக் கவிழ்த்து வயிறறைச சரித்து
 விடகைக்க கடித்தது புகித்தது பருத்தது
 கொழுப்புற ஹுடற்குட சடத்தைப்படைத்த வதிபாவ்
 குளத்தைக் கலக்கிப் பருத்துக் கருத்தி
 யறத்தைச் செபத்தைத் தவத்தைக் கெடுத்த
 குருட்டிக் கிழட்டுப் பிணத்தைப் பரிக்க வருவாயே

வடக்கிற பொருப்பைக் கரத்திற பிடித்து
 வளைத்துப் புரத்தைச் சிதைக்கச் சிரித்து [எம்
 மதிக்குக் கடுக்கைத் தொடைக்குக் கொடுத்த சடையா
 வரைக்குட் புறப்பட்ட டெதிரத்தப் புரத்தில
 வழிப்பட டிடக்கட் புலத்திற குறித்து [சீராத
 வரைச்சொற பயிறறப் பயப்பட்ட நெத்தற ஸ்ரெழில

திடப்பட்ட டெனக்கட டனைப்பட்ட டிடச்செப்
 படைப்பொற கெனச்சொற பிதற்றக் கனத்தச
 செகத்தைப் படைத்துச் செயற்பட நுதுத்து மவனே
 திறபட் டிருக்கைத் துதிக்கத் துதிக்கு
 முதற்சொற பொருட்டுத் திக்கைப் பலத்த [னே
 சிரத்திற் புடைகதுச் சிறைக்குட் படுத்த முருகோ

௭௦ தானதனத்தத் தானதனத்தத்
 தானதனத்தத்—தனதான.

மாலெனபதைவிடுத்த நோயெனபதைவிடுத்து
 மாயங்களைவிடுத்து நிலையாத
 வாழ்வெனபதைவிடுத்து லோபங்களைவிடுத்து
 வாதங்களைவிடுத்து மடமாதா
 கோலங்களைவிடுத்து மூடங்களைமிஞ்சத்
 கோபங்களைவிடுத்து மொழிமாறு

கோளென்பதைவிடுத்து நாளென்பதையுரைத்த
கோதெனபண்தவிடுக வருவாயே
ஜலமபுனைகளத்தர் பாலண்டாகளியகக
ராகண்டலனவசககள மணிமாலு
மாமபுயனிடுகக னேனும்பொழுதிரக்க
மாயநநதியைவிடுதது முடியாமல
வேலங்கையிலெடுத்த பாலனபுடையெருத்தின
மேவங்கணருநாக் வசையாமல
மேலுஞ்சினமவிளைத்த போதனபுடனவழுத்த
வேதனசிறைவிடுதது முருகோனே

க. தததாதததா தத்தாதததா.
தததாதததா தததாதததா
தததாதததா தததாதததா — தததாத.

நறபாகத்தோன் மெய்ப்பாகததா
னுசசாயபபா டததானத்தா
ருக்கேயொபபா கததா வயிலாலே
நறகிரத்தே வறகேயககா
லுறபாதக்கா வறபோக்ககூ
நடபாகபபா வைபபோதித்தே யெனையாளவாய
முறபாலைத்தா முபபாலுக்கே
யப்பாலபா நிட்சேபப்பால
முறகேலித்தா விப்பாவிக்கே யமுதான்
முப்பாலைத்தா நபபால்விட்டே
முபபாலுக்கே யப்பாலைத்தான
புட்டாமறறா பொறபாகததா நருளகூர்வாய
மெறபாதிக்கா சித்தாநித்தாய்
சடகோணத்தாய மெய்ப்பாகததா
கைசசு லத்தா தருபூலா

மிக்காருக்கே தக்காருக்கே

யக்காரததாய் திககாடசஞா

விததாரசஞா கட்டோடததான

விடுமவேலா

கற்பூரத்தீ பத்தாயமுத்தே

வாககோவிததே முததேகொத்தே

கற்றாணததே நற்பாதததா

னடமாடுங்

காத்தாவுக்கே பிறபாலுறறே

யெட்டாமற்றா நற்பாயமுறபோ

கத்தாரிறபோ பெற்றாயததா

முருகோனே.

கூட., தானததனதானாநான

தானதத்தனதானாநான

தானததனதானாநான—தனதான.

ஐங்காதத்தினி லேகினு லென

தன்பாவததொடு மீள்வரே புல

னநதாயத்துறை தீர்வதே கட

னமதாரு

மங்காடிப்பத ராகினே ஓட

லெணசாணுக்காரு சாணினுல் மிக

வம்பாயப்படு சேதிதா னென

தெரிபாதோ

சங்காரிப்பது வீரமோ சன

னஞ்சாதிப்பது நேரமோ விதை

சம்பாதிப்பது பாரமோ வுன

தியலபாருளு

சஞ்சாரப்பிண மானபாவியை

மன்றாடிசசொல வேணுமோ மிகு

சந்தோடததுட னுளவதே கட

னருளகூர்வாய

கங்காபுதரச மேளனே யுமை

மைநதாசறகுண மேருவே யணி

*கங்காளற்கொரு பாலனே சுவை

தருதேனே

கண்டேசாக் கரையே விசேட

கருமபேழுக்கனி யேமனோகர

கந்தாமுத்தமிழ் பாடவே வர

மருளவேலா

சிங்காரக்கதிர வேலனே சுடா

கொண்டாடிப்புக்கழ வேலனே பகை

திண்டாடப்பொரு வேலனே மயில

மிசையேறுகு

செஞ்சேவறகொடி யாளனேகுற

மினதேவப்பிடி யானை நாயக

திண்பாரிறசிவ ராஜதானியின்

முருகோனே.

கூட, தானத்தனத்த தானத்தனத்த

தானத்தனத்த - தனதான.

வாஞ்சைக்கடலோ நீஞ்சப்படுமோ

வாழ்ந்திட்டதிலு

கியமேது

வாங்கிச்செலுமோ ஞஞ்சறகிணையாய்

மாயந்துறபவமா

யலைவேனோ

தேயஞ்சிப்படியே கூன்பட்டிதிலே

தேமபிக்கிழமாய்

வினையான

திங்குயத்திடுநோய தாங்கப்படுமோ

தேனபொறபதமே

தரவேணுங்

காஞ்சிப்பதியாய வேண்டறகரிதாய

காண்டறகரிதாய்

வருவோனே

காந்தத்தருவே வேங்கைத்தருவே

காண்பொறகுறமான்

மணவான்

பாஞ்சுறறனுமோ தாண்டககடலே

பாந்தடயிலவான

மருகோனே

பாந்தடபணியார் தோன்றறகுகனே

பாந்தட்புரியார

முருகோனே

௬௪. தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன
தானத்தன தானத்தன—தனதான,

ஆகமெத்தனை யோவெடுத்தது
லோகமெத்தனை யோதரித்தது
வாசையெத்தனை யோவளாத்தது வதலலாதே

யாயுளெத்தனை யோகழித்தது
தாரமெத்தனை யோசுகித்தது
மாயரெத்தனை யோவழைத்தது வினாவான

போகமெத்தனை யோதொலைத்தது
வாணவத்தோ பொயவித்தைகள்
பூமியிறபெறு காயியத்தொழி வெனுமலீலை

போதவிப்படி யேந்தத்ததி
லாபமெத்தனை சேதமெத்தனை
போதுமித்தனை ஞானமுத்திரை தரவேனும

வாகனத்துயா தோகைபெற்ற தி
வாரணக்கொடி யேபடைத்ததி
வாகரக்கரு ணாகரக்குரு பரவீர

வாகுநற்றுனை யாகுமுத்தம
மோகனக்குற மானெழிற றெயவ
யானைபககலில வாழ்வுபெற்றறிம வடிவேலா

நாகமெட்டைய நாகமெட்டுடன
மோதவிட்டக மேகளித்திடு
ஞானசறகுரு தினரகூதக குமரேசா

நாவலாக்கனு கூலவித்தக
மேவலாக் கிடியேபருப்பத
நாகபட்டண மேவுசித்திர முருகோனே

௬௫ தனதந தனதனன தனதந தனதனன
தனதீந தனதனன—தனதான.

மனதும் படபடென மிடறுங் குமுகுமென

வளையுங் கலகலென

வதிரோம

வரையுஞ் சிலுசிலென நகையுங் குளுகுளென

வசனங்குலு கு லென

வுகிரோமி

தனமுந தளதளென மதனன குடியிருந்த

தலமுஞ்சலச லென

வண்ணிதே

தழுவுஞ் சுகமிகழந்த பதபங்கயம் வணங்கு

தவமெனபதை மிருந்து

தருவாடே

பனைசந தகிலகருமபு வகுநீங் குமிழரம்பை

பனசங்க முஞ்சண்பை

வடமாழை

பளிசங் குரவுசம்பு மகுடங் கணிகடம்பு

பனைகுள்கும நரந்த

நெடுவாசை

புனைகுஞ் சிகமில்நதை குருகஞ்சணி முடங்கல

புரசநதுளவு சிறது

வழைதாழை

புளிமுநதி ரிகைவஞ்சி மரமென்ப துதிரண்ட

பொழில்நதங்கு ரகைவந்த

முருகோனே.

—

௬௬ தனத்த தத்தன தானன தானன

தனத்த தத்தன தானன தானன

தனத்த தத்தன தானன தானன—தனதான.

இரக்க மீகையும வாகையு மோகையு

மடகந மாணமையு மேனமையும் வீரமு

மிழுக்குறாதவை போகமு யோகமு

மடியாக

ளிணகந ஞானமும் மோன தியானமு

வணக்கநேதி விபூதிமெய பூசவு

மிருக்கு நான்மறை யோதிய நீதியு மொருவாயுமை

புனாகும்வா யுபசார விவேகமு

மியறகையாகிய வாகம கேளவியு

மொழக்கமானத பூசையு நேசமு

மறிவீன

வுலுத்தா மாபினிலே வசிபோ லருள

கொடைப் பரதாப விநோதமுமே யுட

லுதிக்கும்நாள் முத லாகவுமே யினி

யருளவாயே

வரைப் புயாசல மூதறிவாகர

சிவப்பிரகாச சரேச சதாசிவ

மணிப்பிரவாள சமேள சுதாகர

வசுரேசன

மகிழ்ச்சியாயவரு கேசயவாகன

குறப்பெண்தர வாகிய மோகன

வரைக்கெலாமிறை யானமனோகர

குருநாதா

வினாசசரோருகன மாமுடி மீதினில

மழுக்குபாணி பனேகரு னாகர

விழிககுணமாமணி யேதணிகாபுரி

கதிராகாமா

மிருததகாசியின மாநதிபோலவு

வடக்குமாதிர மேலமுகமாயவரு

விருத்தகாவிரி சூழதிருநாகையின

முருகோனே.

சு. எ. தனத்தத்தாதானதன

தனத்தத்தாதானதன — தனதான

பிறக்கப்போகா துடல

மெடுதலுத்தா னாவதென

பிணததைப்போலே திரிய

முடியாது

பிழைக்கப்போமா விதனி

லுழைக்கப்போமோ மற்றவி

பிழைக்கத்தானே வருமுன

னெளிதாக

ஹததைதேடாமவ வெரு
 பவததுககாளா வினைய
 யடக்கப்போகாது தரு முபதேச^{*}
 மயாததுப்போ காதபடி
 நினைததுததானே புருக
 வடிததுப்பாலே தரவு நினைவாயே
 உறுகசிப்போரா டகர
 ரொதிரததுததானே வெருவி
 யொளிததுப்போவாகள சில ரொருகோடி
 யுரததுப்பேசரா தலையை
 யறுததுசஞாவீடு தொறு
 முயாததிததானே ஸேறிய விழுபோது
 மறக்கப்போகாத மனை
 வியாககப்போதே தெரிய
 மரிததுப்பாமேல விழவும விடுவேலா
 மதிததுப்பாவாணா விட
 வீடுததுததானே மொழியும
 ஸனபபுககாரோணா தரு முருகோனே.

கூ.அ தனத்தனத்தன
 தனத்தனத்தன
 தனத்தனத்தன — தனதான

எட்டிப்பிடித் துடையன
 வெட்டிக குறைத்தமர
 மிறறுக் கிடப்பதிலை யதுபோலே
 யெயததுக கனைத்தமன
 மெததத தவிகுமதி
 லிசனைப் படுததுமவினை திராதோ

தெட்டிப் பறிப்பவாகள

சொககுப்பொழிக் கபடா

தெற்குப்படக் கருது

குடிக்கெடா

சிககுப் பரததையரை

விட்டுப் பரததையுணா

செப்பக கருததையினி

யருளவாயே

மட்டுக்கடப்ப மலா

செச்சைப்பயக் குமர

வட்டத்தனத்தி யெனு

மயிராமி

மைக்கட்குறத்தி மிசை

மெத்தப்பிரி யததையுள

வச்சிரப்பதக்க மணி

மணிபாரபா

செட்டித்தனத்தில வளை

விறறுப்பிரதிடடை பெறு

செக்கச்சிவப பமர

குமரேசா

சிக்கல் திருத்தனிகை

முத்தித்திருக் கதினா

சிறத்தலத தூரகை

முருகோனே.

சூக. தானத்தன தானன தன

தானத்தன தானன தன

தானத்தன தானன தன -- தன தான

சுசைபோ லுரைசொல்லுவா ரா

மீதிலாணை விளநுவா கணை

யாழிமோதிரம வெள்ளியோ

விதுதரவேனு

மாறுநூறுள செலவாபோ லவ

ரேதுகாரியம் நில்லடா வென

வாவலாயநிதி கொள்ளையாடுவ

ரதலலாதே

காசிலாகளை யெள்ளுவார தரு
வார்களமார்பிடைப் புல்லுவா ரவா
காயமேலுநீர் கிள்ளுவார கடி தடமிதே
காமநீரது வெள்ளமா யெழ
மேவுவாவெகு கலவி பேசுவா
காதலேதரு கள்ளவேசிய ருறவாமோ
மாசிலாதொரு சைவ நாயக
வேதநாயக தெய்வ நாயக
மாணநோவிழி வள்ளிநாயக மயிலேறும
வாகனாதிப செலவ நாயக
வேலினு லமாவெல்லு நாயக
வானுளோரா பணிகலவி நாயக வெணையாளு
மாசிலநாயகா திலலை நாயகா
காழியாரதிரு முலலைநாயக
ராலவாயதிரு ரெலலைநாயகா புகலூர்
ராதிமால்வரை வெள்ளிநாயகர்
நாகைநாயக ரெலலிமாநட
மாநாயகா பிள்ளைநாயக முருகோனே .

எய தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
தானதனதந்ததான—தனதான.

ஆதபனெழுந்துசாய நாளதுகுறைந்துதேய
வாடலுமொடுங்கி யோய வயதாரு
மாபுளுமுடிநதுபோக வேவினைடநதுபோக
வாவியுமகன்று போக வெம்தூத
நீதலையொழிந்தபாவி யோதலைமறந்தபாவி
யீசனைநினைந திடாத வதிபாவி
யீனனைநெருஞ்சிலமேவு பாதையிலுருண்டிபோக
வேதளருமந்த வேளை வநவ்யே

தாதவிழ்க்ரநதைவாகை நீலமூமணைநதமாப
 சானவனாவெனற தோகை மயிலவீரா
 தாரணியளநதபாதா தாரணியயினறவாயா
 தாரணிமடநதை நேயா மருகோனே
 நாதமுறுவிறதுவாகி யாரணமறிநதிடாத
 நாயகசயம ப்ரகாச வடிவோனே
 நானமறைபுகழ்நதுபாடும ராகுதசவுநதரீக
 நானையினமெயகண்ட வேல முருகோனே

எக. தன்னதனதானதன தன்னதனதானதன
 தன்னதனதானதன—தனதான.

தஞ்சனீயேயிதய கஞ்சனீயே புலவா
 சங்கமனீயே யமரா துரைநீயே
 கநதைநீயேதுணைவா பநதுநீயே யுலக
 தமபமனீயே யுடலி னுயிரநீயே
 கஞ்சனீயேயதிவை குந்தனீயே கரிய
 கண்டனீயே யிரவி மதிநீயே
 கநதனீயேகடவு ளனறிவேறே தடிகன
 கண்டபேரா ரொருவா பரமநீயே
 யஞ்சிலேசாதகமு மஞ்சிலே போதகமு
 மஞ்சிலேபேதகமு மறவேதா
 னஞ்சிலேபாடியது மஞ்சிலேயாடி யது
 மஞ்சிலேயோடி யது முளஞான
 கஞ்சுகாவாயதர கிஞ்சுகாகுரையடு
 கண்டகா மாமுனிவா பணி பாதா
 கஙகைபாலாகௌரி தந்தசீலா மெய்
 கண்டவேலா வுரகை முருகோனே.

௭௨. தனதனதநதத தனதததான
தனதனதநதத தனதததான
தனதனதநதத தனதததான—தனதான

மதுகரமுளரி யருமபுதானோ
வடியழுகுடைய குருமபைதானோ
மணிவடமில்லு தசுமபுதானோ முடிதானோ
மதனிருகயிலு பருதானோ
மகபதிமுடியடு செணநொனோ
மதமுளகரியிரு கொமபுதானோ முனிவோக

ளெதிருநிறுவிய குமபமீதே
யெதிர்லையெனவரு குனறுதானோ
வெழிலவன்தையிரு கொககையாமோ வெனவோது
யிதயமகிழமயல் கொண்டுவினே
திரியுமெனமறவி கொண்டுபோவா
னெனவருசமய மறிகுநீயே வரவேணு

முதுதழிழசொலும நெறிதந்தகோவே
யருணகிரிதமி முகநதவேனே
முனிவாகள பரவியசெநதிலானே வயலுரா
முழுமுதலெனவரு கநதவேனே
பகிரதிதிரிபுரை தநதசேயே
மொழிசரவணபவ தம்பிரானே குருநாதா

வுதயதினகரனை வெனறருபா
வசுரரையடுதிறல் கொன்றகோபா
வுருவெனவருவென வநதகோலா கலவேலா
வுபநிடதம்நித விளமபுவாயா
கயமகனகுறமகள் தங்குள்ளையா
வுரகையிலுமருவு மெய்கண்டவேலா முருகோனே.

என. தான தன தநத் தான தன தநத்

தான தன தநத்—தன தான.

காயமநிலையென்றும் யோகமநிலையென்றுங்

காமநிலையென்று

மதலலாதே

காசுபணமெனத் நாளுநிலையென்றுங்

கானல்புனலென்றுந்

தடுமாறி

மாயையினமபங்கி நானெனதுவென்று

மாசினி லுழன்று

மெவிவேனோ

மாதவமுயன்று ஞானநெறிகண்டு

வாழுமவகையென்று

தருவாயே

சேயனெனவந்த ஞானபரகந்த

தேயுள்வருமைந்த

கயிலாய

தேவனருள் துங்க தேவர்வரதுங்க

தேவநரசிங்கன

மருகோனே

நாயகவிபங்க வாரணாதுரங்க

நாலுமறைபங்க

முனிவேராக

ஊடோறும்வணங்கு பாதவரவீரத்

நாகையினமெய்கண்ட

முருகோனே

என. தந்தனதன தந்தனதன

தந்தனதன—தன தான.

அஞ்சுதருவென மஞ்சுநிகரென

வங்காபதியென

வணசோம

னண்டாபசுவென விந்துகதிரென

வந்தமணியென

விரவோகன

தஞ்சமெனவரு கஞ்சநிதியொரு

சங்கநிதியென

வறிவீனா

தங்க ளாருகிலி ருந்துபுகழ்வது

சங்கையினியருள

புரிவாயே

மஞ்சுமூல்மொழி கொஞ்சுகிளியிடை

வஞ்சிபிறைதுதல

விழிதானும்

வண்டுகனியிதழ் தொண்டைபறடரு

மகததுலையிரு

தனபாரவ்

கஞ்சமுடைகமுடி பநதுருலகிரி

கமபமதகரி

யிருகோடு

கந்தமிருகுற மங்கைபுணருமெய்

கண்டருநுபர

முருகோனே.

எடு. தனத்தததனதானனதனதனத்ததத்தனதானனதன
தனத்ததத்தனதானனதன—தனதான.

தரிததிரத்தினிலேபடு வருத்தமெத்தினையோவது

சமுததிரததையுமே நிக

ரெனலாமோ

தவிக்கவிபபடியேயயன விதித்தகட்டினையோவது

தனைத்தவிததிடவே வகை

தெரியாதோ

மருததெனையபதமாயதி லடக்கமெத்தவுமாயென

வசபபடுததியுமே யறி

வெனும்ஞான

மனத்தினுட்கொளவேயுனை நினைத்தொருபபடவேவினை

மயக்கமற்றிடவேயருள

புரிவாயே

விரிததுரைத்திடும்நூலகளை யறப்படிததவனேதவ

மிருத்தசற்குணனே சர

வணநாதா

விளக்கினிறசுடரோபரி மளித்தகற்பகமேகதிர்

வெளுத்தநித்திலமே புய

மணிரீபா

வெரித்தமுப்புரமநீறெழ நகைத்ததற்பரனார்மலை

யெடுததவிறகரனாதரு

மயிலவீரா

லிலக்கணக்கவிராசாகள துதிக்குமுத்தமிழ்மேல்மன

மிரக்கம்வைத்திடு நாகையில்

முருகோனே.

என். தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன
தானனதானனதானனதானன—தனதான.

மேனகையூ வசியோரதியோ திரு
வோகலை மாமகளோ சசியோவென
வேவிலைமாதையேசரியா மெனு மதிபாவி

வீணரைமூடரை யீனரை லோபரை
வாரிதியே ரீதியே மழையேதரு
வேமணியே பசுவே மதியேயென வியலோதி

மானமும் வீரமு மாண்மையு மேன்மையு
மேகெடுவேனினி யாகெடுவே நிது
மானுடமோ வெனகாரணமோ விது விதிதானோ

வானவாபோ லெனை யாள்வதுவே கட
னனவாபோலல வோமிடியே கெட
மாநிதியேதரு வாயவருவாய மயின் மிசையேறித

தானவரானவ ரானைகள்வாசிகள்
தேருடன்வீழவு மோடவுமே யெதிரா
சாடிய வேலுடை யாயகுறமாமகளுடிய மணவாளா

தாரணியோபணி காரணி நாரணி
யாரணி பூரணியாமனை கோமனை
சாமனைதேவி மனோன்மணி நாயகி தருபாலா

ஞானசிகாமணி யேகருணாகர
னோகுகனே பரனோகுணனே குரு
நாதவிநோதசலாப மனோகர குமரேசா

நான்மறையோதிய வேதியராதியா
பூதிதபூதித ராசிதனே திரு
நாகையி லாதிபுராண சுதாகர முருகோனே.

என, தந்ததான, தந்ததான
தந்ததான தந்ததான
தந்ததான தந்ததான—தந்ததான

இந்தவாடை மஞ்சள்வாடை
வந்ததேது விந்தையாகு
மென்றுபேசி மந்தவேசி யுறவாடி.

யெந்தவாடை கொண்டுபோன
தந்தவாடை யிங்குவேணு
மெங்களுடா மிந்தநீதி யலவேதா

னந்தவாடை கொண்டுவா
விரண்டுமாடை கொண்டுவா
வதன்றியேது பெண்டுவிடு விலைமாத

ரண்டிடாராகள குண்டமாகு
மென்றுவாய்மை விண்டுபேசு
மனபிலாதமங்கை மராக னுறவாமோ

தந்திமாழகன பிரதாப
தம்பியானதுங்கனேசு
தங்கைநீளசிலம் புலாவு மிருபாதா

சங்குநேமிதண்டு வாளவி
லுந்துபாணி பைந்துபேர்கள
சந்துபேசுசெங்கணமாயன மருகோனே

கந்தனே சகந்தனே
செயந்தனே சிலம்பனே
கடம்பனே சவுந்தரீசு மயிலவீரா

கங்கைநாரி மங்கைமார்கள
கண்களபோலும் வந்தனான
கஞ்சுகாமெய் கண்டவேல முருகோனே

எ.அ. தந்ததாளுதன தந்ததாளுதன
தந்ததாளுதன—தனதான.

கண்டுபோலேமொழி கெண்டைபோலேவிழி
மஞ்சுபோலேகுழ விழைபோலு
வஞ்சிபோலேயிடை செண்டுபோலேமுலை
வண்டுபோலேகன மிருதோளும

விண்டுநோயெனு மங்கைமாராவேசியா
மிஞ்சுபேராசையி லுறவாடி
வெம்பினேனானுனை நம்பினேனீயர
விந்தனோதாளினை தருவாயே

முண்டகாவாவவனி யுண்டவாவாவரி
முந்திவா சாடியி லமுதீதை
மொண்டுவாரீபிசி தங்கொடேவாவதை
முன்புதானேபட மொழிமாறிக

கண்டகோடாலியி லிரண்டுகூறய்விழு
கண்டநீரிலிகளெனு மீனா
கண்களேகூசிட மண்டுபோராமெய
கண்டவேலாயுத முருகோனே.

எ.க. தந்ததனதான தந்ததனதான
தந்ததனதான—தனதான.

தண்டுகையிலேறுவர் வெம்பரியிலேறுவர்
தந்திமிசையேறுவ ரதல்லாதே
சம்பனருமாகுவா மண்டலிகராகுவா
தண்கவரிசாமரை பெறுவாராக

ளெண்டுகையிலேறுவர் கொண்டிலையாளுவ
நிந்திரவைபோகமு மடைவார்க

ளெந்தவிதமாவது முனசெயல்வாதில்
 . டெனசெயல்லாவதை யருளவாயே
 ண்டராசேயர விந்தநிதியேதரு
 மைந்தருவேயுன தடியாக
 ளன்பினவசமேதமி ழின்பரசமேவிழி
 யந்தமணியேவிட முறுநீல
 கண்டருவேமகிழ் தொண்டாதிருவேவிரி
 கந்தமருவேயரி மருகோனே
 கங்கைமகனென வந்ததிருநாகைய
 கண்டபெருமாளெனு முருகோனே.

அய். தானு தனதன தந்ததானு
 தானு தனதன தந்ததானு
 தானு தனதன தந்ததானு — தனதான.

மாணாகலவி விதங்களாலே
 நானாவகசெய மருந்தினாலே
 மாறயுடல முதிர்ந்ததானே கிழமாகி
 வாயநீர்வழிய நனைந்தமாரபாய
 நோயாலறவு மெலிந்ததுளாய
 வாளாமனது கலங்கவேதா னெமதூத
 ரானாமிகவும லனைந்துசூழவார
 நாயவாலெனவு முடங்கவேவா
 வாவாவெனவுயிர கொண்டுபோவார மனையாளு
 மாலோசனையொடு கண்களாறாய
 நீரேசொரிய விழுந்ததுசோர
 நாளாயமயினமிசை வந்ததானே யருளகாவாய
 சேனாப்தியென வந்தவீர
 போராடசுரனா வென்றதீர
 கேவாதியுரகள பணிந்தகோவே கந்தவேவே

சேயாபவளம் நிறைந்தவாயா
தாதாவெனுமர் விந்தபாதா
சீலாமலைமகள் தந்தபாலா குமரேசா

ஞானஞ்சராபணி சம்பிரானே
'வதாகமமெனு பெயிரானே
நாலாகலைபல தந்தவேளே யபிராமா
நாதாகருணை விளைந்ததேனே
பாலாழ்றவா மடந்தைபாகா
நாகுபுரியினமெய் கண்டவேலா முருகோனே

அக தானத்த தானதான தானத்த தானதான
தானத்த தானதான — தனதான.

காதினிற் றோடுதூண்டி வார்குமுற காடுபாய்ந்த
காடுகாக்காசை தூண்டி யழகான
காடுமுத்தோடு சோந்த நாகியிற் றுவிமீண்டு
காவியைப்போலு நீண்ட விழியாலே

பீதலுக் கானமைந்தா மீதினிற பார்வையுனறி
யேபொருட்சேரும் வாஞ்சை யதனாலே
யேறவிட் டேணிவாங்கும் வேசையாக் காசைபூண்ட
வேழையிப்போது தாங்க வருவாயே

யாதபசு சோதிவாய்த தேசநற்றோகை பூரந்த
வாதிசட் கோணமாரந்த தலமீதே
யாசிவப் பானசேந்த னேகுறப் பாவைகாந்த
வாரணக்கோவை தோந்து மறியாத

நாதமுகக் கோணமேந்த கோமளப் பாவையின்ற
ஞானநற்றோளமுன னைகு பெறுசேயா
நாடகத் தியாகாதோன்ற லானமுத்தே சுபாங்க
நாகையிற்றாரு வேங்கை முருகோனே.

அஃ. தனதனத்தத்த தனதனனாதன
தனதனத்தத்த தனதனனாதன
தனதனத்தத்த தனதனனாதன—தனதான

திருவினையுததைச் சூடமலவோ நரி
கழுகெரிகாக்கைக கிடமலவோ தின
மெடுபடுசோற்றுச் சுவாலவோ நவமெனவேதா
னிடையெளியோடடைக குடமலவோ விது
நனாதினாமுப்புக கிழமலவோ வுயி
ரிறுதியினுறறப் பிணமலவோ விது நிலையாகந

கருதியவாகைப் பரிசலவோ வெழு
வகைபெறுதோற்றத்தியலபலவோ விது
கடுகியகூற்றுக் கிரையலவோ பிறவியதான
கனதுயாதோக்கத் திருவுளமோ வல
நாகிடையோக்கத் திருவுளமோ மகிழ்
கருணையையாக்குத தெரியுமையா வருளபுரி யாயே

வருருருமாதத்த துணையழகா நுத
லணிதிருநீற்றுப் பொடியழகா முனி
வருமடிபோற்றிப் பணியழகாதிந லபிராமா
வடிவுளவேற்கைப் படையழகா வரு
ணகிரிசொலவாக்குத தமிழழகா குற
மடமயிலகாட்சித் திருவழகா வளா கதிர்காமா

திரமிருமோட்சப் பதியழகா திசை
யுலகமுமேத்திப் புகழழகா வெழு
தினாகடலவாழ்க்கைச் சுறவழகா வுர கையிலவேனே
தினமொருசாததுப் படியழகா வடி
பவாவினைதிர்க்கத் தயவுடனே யுயா
திருமுருகாற்றுப் படையுடனே வரு முருகோனே.

அந். தனத்தததாநாதனன தனத்தத்தாநாதனன
தனத்தததாநாதனன—தனதான

இருபுத்தாணுமதனை நெருப்புப்போலேயெரிய
வெரிததுத்தானே தழுவ வெமதுத
ரிழுத்துப்போவார்களது சகிக்கப்போமோ பிணையு
மெடுத்ததுதானே நரகி வெறிவாரக
ளரககுப்போலேயுருகும விடககுப்போலே கருகு
மவததுக்காளாய மிகவு மெலிவேனோ
வயிரததுப்போகாமலுனை நினைததுத்தானேபணிய
வழிததுப்பாலே தரவு நினைவாயே
தருப்பொற்காவேதணிகை யிடத்திறறேவேபசிய
தடத்திறபூவே யருண கிரிநாதா
தமிழககுத்தானேமனது களிப்புறறோனே யசுரா
தளத்திறபோராடு மொரு மயிலவீரா
செருப்புக்காலால மிகவு முதைததுத்தானவேடனுட
திறதைததானே யறியு முமைபாகா
சிரிததுததானீடுபுர மெரிததுசசேராரையடு
சிவப்புக்காரோணா தரு முருகோனே

அச. தாநததநத தனததநு தன
தாநததநத தனததநு தன
தாநததநத தனததநு தன—தனதான.

காநதளங்கை வளைச்சியா முரி
பூண்டுவநத நுளைச்சியா ரிரு
காமபைவெனற திறதத்தோளியா மணியான
காஞ்சிகொண்ட தலத்திலே யொரு
முஞ்சிகொண்டு பிழைக்கவே வெரு
காஞ்சனங்கள் பறித்தபாதக மடமாறா

வாய்நததிங்கள் முகத்தினா டிவ
 னூணபுகுந்த கடைக்கண்ணு ரிறு
 மாந்தகொங்கை யிடுக்கிலேவிட லையராவி
 — நதிநின்று தவிக்கவே மிந
 வேங்கிடுஞ்ச மினைக்கவே கன
 வாஞ்சைத்தது மயக்கும வேசிய நுறவாமோ

சேந்தநத குறப்பெ னுயதி
 காந்தவிநது முகந தபாபர
 தேனபொழிந்த கட்டப்பமாலிகை யணிமாபர
 தேங்குகங்கை யறித்த பாலக
 ஞாங்கா செங்கை பிழகுத் காரண
 சோந்தவனபி துதிக்கு மாறண குமரேசு

வேந்த தந்திமுந்ததின ரொரு
 மூன்றுகண்கள படைத்த நாயகா
 வேணும்தொண்ட ரக்கிருபா நிதி துணையோடே
 வேங்கையென்ற விருக்கமாயொரு
 பாங்கிலின்ற சமாததனே வயல
 மெய்நதசங்க மொலிக்கும் நாகையில் முருகோனே,

அந். தனத்தத்தனதன தனத்தத்தனதன
 தனத்தத்தனதன—தனதான,

விபபுத்தண்டிகை பிடிபுத்தனகுடை
 பெழுத்துக கஞ்சகம விசலாழி
 விழைபுக்கணடிகை குழைக்குககுண்டல
 மிடைக்குச செம்பொனி னரைநூனா
 மடிபுச்சங்கிலி படுக்கைக்கமபல
 மலாகைக்க கங்கணமுள லோபா
 மதத்துப்பொங்கிய வலுத்தச்சணடிகள்
 மதித்துச்செந தமிழ புனையூராள

கங்கைப்படைந்தொடை முடக்குததண்பிறை

சுயத்துக்கங்கையு மணி

தேசா

கறுத்தக்கந்தரா சிவப்புச்சந்தரா

வெளுப்புகந்தர ருமை

பாக

சட்டிக்கொண்டலை யெடுத்தத்தண்டலை

யமைக்கும் பஞ்சணை

யெனுநானை

யரற்குச்சங்கரா தமக்குப்பைங்குழ

லுமைக்கு சந்ததி

முருகோனே.

அஃ. தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன

தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன

தத்ததனத்தன தத்ததனத்தன—தனதான

அறபவிடைச்சியா அறபயிலைச்சியா

மைக்கணவலைச்சியா குத்துமுலைச்சிய

ரத்தமவளைச்சியா முததுளைச்சிய

ரினோனாரை

யத்தமனத்தினில மெத்தமயக்கிகள்

தப்பியவத்தை யளித்தசமாததிக

ளட்சரசுத்தி வழுத்துப்பபிகள்

யிகுத்து

அறபணைசறாவா நற்குணமற்றவா

பறகரையிட்டு மினுக்கியசித்திர

சப்பிதமெத்த வுரைத்தவசத்தியா

மதலீலை

தாக்கமுரைப்பவா வெட்கமுலெச்சையு

விட்டவாமட்டற வொட்டிகுடிப்பவ

ரத்தொழிலிப்படி பெற்ற பரததைய

ருறவாமோ

கறபகநறுணை பெற்றமகத்துவ

வுத்தமசற்குண லட்சணமுத்தமிழ

கற்றவிலட்சண வசக்தனுக்கொரு

மருகோனே

கட்டழைகப்பெறு தததைகுறக்கொடி

யைப்புணரற்புத மிக்கதிறப்புய

சுதுதினாககட லிற்புகுநற்கற

வெனும்வீரா

சிறபரதறபர வெற்பிலிருக்கை
 படைத்திடுநித்திய சிதரவிசித்திர
 ஞ்ததிரனுக்கொரு சொற்பொருளைத்தரு முபதேசா
 திகையுடுததவா பக்கமிருத்திய
 வுத்தமபொறகொடி சிறபரைபுத்திர
 செபபுமறைப்பொருள மிககுரகைப்பதி முருகோனே

௨௭. தானதனநதநதனநதத்த தானதனநதநதனநதத்த
 தானதனநதநதனநதத்த — தனதான

ஆணவமெனறுங்கலங்கிட்ட மாயையிதெனறும் பரநதிட்ட
 வாசையிதெனறும் பொருநதிட்ட செயலாலே
 யாகமனநதஞ் சிறந்திட்ட ரூபமனநதம் பிறந்திட்ட
 மாகவிறதும் பிறந்திட்டு மெலிவேனே

வீணிலலைநதுங் கடன்பட்டு மானமழிநதுஞ் சுகங்கெட்டு
 மேனிமெலிநதுங் குடுமபத்தி லுழலவேனே
 கிரியசண்டன புறப்பட்ட காலமறிநதன் புடனகிட்ட
 வெலவரிலெனறும் பதஞ்சற்று மருளவாயே

பூணிலங்குகடம்பிட்டதோளபணிரெண்டும்பெறுங்காதத
 பூதலமெங் கணுஞ்சுற்று மயில்வீரா

போரிதங்குஞ் சரங்கறகியாளொடுமணங்க்தளம்பெற்ற
 பூமியினினறுங் கரங்கொட்டுஞ் சரமாரி
 [ற்ற
 சேணவஞ்செனறதிரங்கிட்ட சூரனைவெனறுந திறம்பெ
 சேயுறுதுனடந தூரநதிட்ட வடிவேலா

தேவாவணங்குஞ்செழுஞ்செடியேகுநமபனறரும்புதர,
 சேடபுரஞ்சந ததம்பெற்ற முருகோனே

அ.அ. தானதனதானதனதானதனதானதன
தானதன தானதன—தனதான.

போற்றியெனவேயுனது தாட்டுணைகளேமனது
பூட்டவறியே னிதென மதிக்கேடு
போக்குமறியேன வரவுநோக்குமறியேன நிலவு
பூத்ததிரு நீறிடவு மறியேனே

மாற்றமறியேனிருகை கூப்பவறியே னுலக
மாரககமறியே னுனது திருநாமம
வாழ்தவறியேனிலவு காததநிளிபோலவினி
வாய்ப்பதறியாதசிறி யனை யாள்வாய

நீற்றையணிதேவவறு காராதனைக்குமாரபவ
நீக்குகதினோச தனிகையிவ வாசா
நேர்த்தியெனவேபுலவா சாற்றுதமிழ்தோபுலவ
நீச்சுநதியார மதலை யறுகோடு

கேற்றுமநிரீடரவு பூத்தசடையாரடியா
கேட்டுமவர மேயுதவு சயிலாசா
கோத்திதருமீசாதரு பாக்கியவிசாகவுபா
கேத்திரவிராஜ புர முருகோனே,

அ.க. தனத்தத்தானதன தனத்தத்தானதன
தனத்தத்தானதன—தனதான.

இடுமபைக்காளாகிமன நடுங்கப்போமோ வறுமை
யிறுங்கைப்போலே யிறுகு மதனாலே
யெறுப்புக் காகாரமிலை விரந்திடாலோபியாக
ளிருமபைப்போலே மனது கரையாக்கள

தொடாந்திட்டேகூடிவரு குடுமப்பாழானசுமை
சுமந்தப்பா போது மினி முடியாது
தரும்பைதனுணமெனவு விரும்பித்தானே யருளசெய
தொலைந்திட்டேபேரும் வினை உணுகாது

கடம்பைத்தோள்மேலணிபு வசந்தத்ததியாகாபுலமை
 கரும்பைப்போலோது மறுகணிவாயா
 க்ருங்கட்டேவானைகுற மடந்தைத்தேனரிருவா
 கதம்பபூரூமுலை யுழு மாப்பா
 குடவகைக்கேநேருமவிழி முருகதுக்கேநேரெயிறு
 குரும்பைக்கேநேரு முலை மலைராஜா
 குலம்பெற்றேவாமுமயி லிடம்பெற்றேநாளுமுயா
 குடவகைக்காரோணர் தரு முருகோனே.

கூ0. தந்ததனதநத தநததனதநத
 தநததனதநத—தனதான

மந்திரமறிந்து மெந்திரமறிந்தும்
 வந்தனமறிந்து மியலான
 வணகலையறிந்து மிகுதிமறிந்தும்
 வம்புலவுகின்ற மலர்கூடுந்
 தந்திரமறிந்து முனசெயலறிந்துஞ்
 சந்ததமவணங்கும் பெரியோர்கள்
 தங்கனையறிந்து தொண்டிபடுகின்ற.
 சந்திதனையின்ற தருவாயே
 பந்துதனைவென்று சும்பமதைவென்று
 பங்கபவரும்பி னெடுகுது
 பம்பரமி கழ்ந்து தந்தியிருகொப்பு
 பணிகிரிகுரும்பை யினீர்ரைத
 பொந்தமெனவென்ற கொங்கைகுறமங்கை
 துமபிமடமங்கை மணவாளர்
 துவகவுமைதநத கந்தனெனவந்த
 சந்தரமெய்கண்ட முருகோனே.

கூக. தத்தந்ததான தந்த தத்தந்ததான தந்த
தத்தந்ததான தந்த—தனதான

பததஞ்சுதாருமநத பொற்கொண்டை யாழிதண்டை
பட்டொன்றுதாரு மென்று முலைமூடு

பைக்கொன்றுவேணுமென்றுகச்சொன்றுவேணுமென்று
பட்சங்களாக மைநத ரொடுபேசி

முததம்பிவாரு மெங்க ளததம்பிவாரு மநத
முசசநதவீடி தென்று மறியீரோ
முட்டிநத வேளையினு ரொக்கங்களதாரு மென்ற
முறகந்தமாதர் தங்க னுறவாமோ

வததங்க ளாநிரண்டு பொற்கஞ்ச மூவிரண்டு
மகங்களா நிரண்டு முளசேயா
வக்கங்கைகூடு நம்பர் திக்கங்கை யானைவென்ற
வததங்குமார வுமபா பணிபாதா

வததங்கனே சிறநத வெறபெங்கு மேவுகநத
வொப்பொன்றி லாத செங்கை வடிவேலா
வுச்சங்க ளாகவநது திக்கெங்கு மேநிறைநத
வுத்தண்டனே மெய்கண்ட முருகோனே

—

கூ௨. தந்தாததன தான னாதன
தந்தாததன தான னாதன
தந்தாததன தான னாதன—தனதான.

வெங்காமப்பிணி தோன்றியே யெனை
யங்காடிப்பத ராககுதே யிதை
மிஞ்சாமறறணி போக்கவே பல பிணியாலும
வெம்பாமறறுயா தீரக்கவே வரு
சந்தாபதையு நீக்கவே யமன்
வெம்பாசத்தின யிக்கவே வர மருளவாயே

மங்காமற்றரு பாக்யமா மது.

கணகாணபபெறு மோட்சமா மது

வங்காரககிரி மேற்குலாவிய

சுடராகும்

வந்தேயிப்படி யாடகொள்வா யிது

சமபாதிததிடு கோத்தியா மிது

வண்டேவாககரி தாகுமேனமையு

மிதுவாகுங்

கவகாபுத்திர காரத்திகேய

கடம்பா சற்குரு ஸூரத்தியாகிய

கந்தா பத்தாக ளேத்தியே பணி

யிருபாதா

கண்டார நெட்டுள வாதத்தியார மிசை

பண்டே குட்டிய வேற்கையா யுல

கந்தானமுற்றிலு மேரட்டியே வரு

மயிலவீரா

சிவகாரத்தொடு காட்சியே தரு

துங்காவெறவினி லாட்சியாய வளா

செஞ்சேவற்கொடி வாய்த்த சேவக

குமரோசா

செந்தேன மொய்த்திடு தோப்பு வாவிள

செஞ்சாலித்திர னுக்கமாய வளா

செம்பாகத்தமிழ பூத்த நானகயின முருகோனே.

கூங் தானத்தத்த தத்தந தனதன

தானத்தத்த தத்தந தனதன

தானத்தத் தத்தந தனதன—தனதான்.

ஆரணத்தைக் கற்றுந் துதிசெய

பூரணத்தைக் கற்றும் புகழ்பெறு

வாகமத்தைக் கற்றும் பகாமுறை

பலவான

வாதரத்தைக் கற்றும் பலபல

நூன முகத்தைக் கற்றும் பொருளறி

யாதிருக்கிற கற்கனறதில்வரு

பகனேது

பூரணததைப பற்றும் பிரணவ
 மாறெழுத்தைச் செப்புங் குரவர்கள்
 போதகததைப பெற்றனபுட னனு தினம்நேசி
 பூதியிட்டுப் புட்பந்தனை நிகர்
 தாளவழுததிப பட்சமபெற வரு
 பூதியததைச செப்பும்பர கதி தருவாயே

வாரணத்தைக் கட்டுந் துவசவி
 சூகவெட்டுத திகுமபுதழ் மயில
 வாகனததிற சுறழ்ம பவனியில வருவோனே
 வாசவற்குப் பட்டந்தர வெதிர
 குளாவெட்டிக் குத்துந் திறலினில்
 வானவாக்குத சூககவெட்ட விடும வழவேலா

வேரகத்திற நிக்'கெண பழமுதிர
 சோலைவெறபிற் கொற்றம பெறுகும்
 ரேசசெட்டிப பட்டமபெறுசர வணநாதா
 ாசனமுககட் சததன பசுபதி
 நானகயிற்பட் சததன் சிவனொடி
 ராசியததைச செப்புங் குருபர முருகோனே

சூசு, தனதததனதா தனதததனதா
 தனதததனதா—தனதான.

வறுமைப்பினியா லுழலப்படுமோ
 வலையிற்படுமா னெனவேதான்
 மனதிறகுறையோ கடலிறபெரிதாப்
 மலையிறபெரிதா மதனாலே

சிறுமைப்படவே தலையிற்பொறியோ
 தினமிப்படியே யலைவேனோ
 திருவுற்றிடவே நிதியைத்தருவாய்
 திகழ்பொறபதமே தருவாயே

மறைமிற்பெருமாள் உணிகப்பெருமாள்

வணசப்பெருமாள்

ததியாகு

வழிவப்பெருமாள் புலமைப்பெருமாள்

மகரப்பெருமா

ளெனும்வீரா

வுரியிறறவிராபா னுகர்பொற்றிருமா

ஓசிதப்பெருமாள்

மருகோனே

யுயிருக்குயிரோ உறிவுக்கறிவே

வுரகைப்பெருமாள்

முருகோனே.

கூடு. தந்தத்தனதானதன தந்தத்தனதானதன

தந்தத்தனதானதன—தனதான,

மஞ்சடகுளியாலு மிரு கொங்கைக்கருறியாலு மிரு

வணகைத்தொடியாலு மிள

நகையாலும்

வஞ்சிக்கொடியா மிடையில் வெணப்பட்டதனாலு மழை

மஞ்சக்குலமானு குழல்

முடியாலு

மினசொறகிளிபோல்மொழிகள் கொஞ்சிக்கொளவாரு மரு

வினபச்சகலிலே புரி

வகையாலு

மெனறைக்குள வாலிபாக்கள தங்கப்பொருளே கவரு

மிந்தக்கள வேசியாக

ஞறவாமோ

வஞ்சொற்குமரா பழனி செந்திறகுமரா வழகி

லந்தக்குமரா வடிவம

நிகரான

வந்திக்குமரா வடியா சிந்தைக்குமரா வயிலி

னங்கைக்குமராகுமரி யருள்

பாலா

விஞ்சைக்குமரா வமரா தஞ்சைக்குமரா வருண

விமபக்குமரா கருணை முக

மாரு

விதைக்குமரா வமிரத கங்கைக்குமரா வரிய

சங்கைக்குமரா வுரகை

முருகோனே.

௯௬ தத்தததனநததன தத்தததனநததன
தத்தததனநததன—தனதான.

உற்பத்திவந்தவகை பிறபட்டிற்றந்தவகை

யுட்பட்டிருந்த வகை

யறியேன்

யொற்றிககையெனபதுவு மத்திககையெனபதுவு

மொககத்திரிந்த நிலை

யதனாலே

முற்பட்டிருந்தவினை யிககட்டு வந்தநிலை

முட்டிக்கூனிந்த தனி

துழலாமல்

முப்பத்திரண்டறமு ரெட்சிப்பதுனபெருமை

முத்திககிசைந்த படி

தருவாயே

மற்பெற்றதணபுயமு வெட்சிப்பன்றொடையு

மட்டுக்கதம்பாணி

திருமாரபும

வட்டச்சத்தவகையணி பதமச்செழுமபடிமு

மட்டற்ற சுந்தரமு

முளதேகா

கற்பிறசிறந்தமயில் தித்தித்திருந்தமொழி

கட்டிக்கரும்பினைய

குறமாது

சைப்பற்றுதுங்கவியல் வெற்பிறபொருந்தமுனி

கறகத்திருந்த தூரகை

முருகோனே.

௯௭. தாததானததன தாத்தனாத தன

தாததானததன தாத்தனாத தன

தாததானததன தாத்தனாத தன—தனதான

சோற்றைசக்குழி தூரத்திடாவிடி

லேறபாரமற்றவா வாகுமன நொரு

தோப்பாய மெத்தவு மேததநாடொறு மெலிவேனோ

தோறபாடித்தனநீக்குவா யமர்

சாததானத்தி லேற்றுவாய பலா

தூற்றாமற்பதா போக்குவா யினி

யுல்லாதே

காற்றாழகநீண யாககியே யெனை
யாட்டாமறபர மேடடிதான் மீறு
காறபாரிறபுக வோடடிடா துன தருளாலே
காப்பாரிப்புவி தோற்றம ஞானமு
யாழப்பாணக்கட லோட்டமா யது
காட்டாமறநிநி சூட்சமேதுள புகலவாயே

மாற்றாரைக்கழு வேற்றவே திரு
நீற்றாலவெப்பையு மாற்றவே தமிழ்
வாககராசொற்கய மூத்திமே லருள புரிவோனே
மாரசசாலததொடு கூட்டமா யெலி
போகக்கேற்றிட வேற்ற சூரணை
வாயப்பாகப்பொரு வேறகையா லடு மயிலவிரா

கூட்டுறையப்பத நீட்டுவோ னுயா
காப்பாகத்திரு நீற்றையே யணி
கூத்தாடிச்சிவ னாததிமாலைய னுமைபாகன
கோட்டாணைக கெழில் வாயதத தாதைய
னேற்றன்னெறியி னோக்கிலே வரு
கோப்பாருச்சுதம ரேததுநாகையில் முருகோனே.

சூ.அ. தனநதததா தததா தனதன
தனநதததா தததா தனதன
தனநதததா தததா தனதன—தனதான.

குருமபைக்குச சரியா முலைச்சிய
நிருமபுககுச சரியா முளத்தியா
குடங்கைக்குச சரியாம விழிச்சியா விலைமாறா
குடமபைக்குட கிளிபோல மொழிச்சியா
நிதமபதைப் பணமாக விற்பவா
குலங்கெட்டுக் குலமா னுலைச்சிய ரறிவீனா

மருங்கிறபட்டுடைய தரிப்பவ

சரமபைகருத தொடையே நிகரப்பவர்

மணங்கட்டிக் குழலே முடிப்பவா

மதுபான

மதம்பெற்றுச் சுகமே கொடுப்பவா

விருந்திட்டுப் பகையே விளைப்பவா

மருந்திட்டுப் பொருளே பறிப்பவ

ருமாமோ

வருட்பத்துத தலைவணர்க் கொரு

சரந்தொட்டுப் புலவானை ரெட்சைசெய

தரங்கத்திற குடியா யிருப்பவர்

மருகோனே

யனங்கக்கொற றினையே யெரித்தவா

தரங்கத்திற கறையே யுதித்திட

வடங்கத்துபத்திடுமா மிடறறினர்

கயிலாயா

சிரங்கைப்பெற் றிடுமீசா முககணா

மடநதைக்குப் புறமே மளித்தவா

கினமபற்றிப் புறமே கொளுத்திய

கைகயா

சிவந்திடுத துகாமேனி பெற்றவா

தருமபொறபுக் குகனே மிகுத்திடு

சிலம்புக்குத் திருநாகையிற கிறை

முருகோனே.

கூக தததன தனதன தந்த தானா

தததன தனதன தந்த தானா

தததன தனதன தந்த தானா—தனதானா

எத்தனை மதகரி சிவசுமாமோ

வெத்தனை யயமொரு தங்கமாமோ

வெத்தனை குவளைகள் கஞ்சுமாமோ

குளமேரி

யெத்தனை கழியொரு கங்கையாமோ

வெத்தனை நதிபொரு சிந்துவாமோ

வெத்தனை தகமொரு தந்தியாமோ

விதிலாதே

எத்தனை யரியொரு சிம்புளாமோ
 வெத்தனை தருவொரு சந்தமாமோ
 வெத்தனை யழகு சுகந்தமாமோ வனமாத
 வெத்தனை நகரொரு கஞ்சியாமோ
 வெத்தனை துளசியோர் கொன்றையாமோ
 வெத்தனை கடவுளா கந்தனை நீ யெனலாமோ

வுத்தமி யெனவரு கங்கைசேயா
 தத்தையை நிகாருற மங்கை நேயா
 வுறபல விழியுமை தந்தபாலா குணசீலா
 வுரசிதமுளபணி ரெண்டு தோளா
 வெறபிறை யெனுமர விந்தபாதா
 வொப்பறு குருபூர கந்தவேளே யனுகூலா
 முததியை யுதவிய செந்திலவாழவே
 புத்தமுத்தனைய குறிஞ்சி யானே
 முப்புர மெரியிடு தம்பிரானா தருபாலா
 முச்சக மிசைபெற வந்த தூயா
 பத்தாகள முனிவாக ளண்டாகோவே
 முதத்தமி முரகைமெய் கண்டவேல முருகோனே.

க00 தானதனதந்ததான தானதனதந்ததான
 தானதனதந்ததான—தனதான.

மேருவையடைந்தகாக மாமெனவிரும்பிராரு
 மேயுனையடைந்த வேழை யலவோயான
 வேறொருவாதஞ்சமேது நீயலதுசொந்தமாக
 வேயழமைகொண்டி டாத நினைவேது
 சூரியனைநம்புசித தாமரையனந்தகோடி
 தோறுமவனபு வேணு மதுபோடு
 தோகையினமகிழ்ந்துலாவு சேர்வையிரு கண்கொளந்த
 சோத்யொளிதந்து பாத மலாதாராய

நாய

திறப்புகழ்.

சீருள்தலங்கள்வாழி காமழைப்பொழிந்துவாழி

சேவலுமகிழ்ந்து வாழி

மயிலொழி

தேனுறைகடம்புவாழி வேலினொடுசெங்கைவாழி

தேசிகாமடங்கல வாழி

மறைவாழி

வாரிதிழுழங்குநாகை யாலயமிருநது வாழி

மாதகுறமங்கை வாழி

கயமாது

வாழியதிதொண்டாவாழி நாகைவரு ரெங்கன வாழி

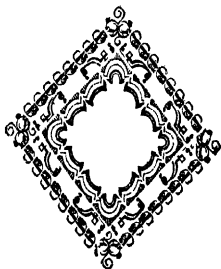
வாழ்திமெய்கண்ட வேல

முருகோனே.

ஸ்ரீ மெய்கண்டவேலவர் திறப்புகழ்

மு ன் றி ன் ன்

U.V. SWAMYATHA
TUVANMIYUR 11 MADRAS 41

இடையில் விட்ட 33-ம் செய்யுள்.

[எட்டிமூன்று அசரிட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள இருத்
தங்களைத் தெரிந்தோர் தெரிவிக்கச்செய்யவேண்டுகிறோம்.]

கூட. தத்தா தத்தத தத்தத்தா
தததா தததத தததததா
தத்தா தததத் தத்தததா—தததாத.

எட்டாக் கொட்டிப்பூப்பார

மொப்பாய்க் காக்கிகொத்தாற்போ

லெற்காய்ததேர்ற்றித்தாட்காட்டா

விழிலேதா

னிறபாற்கூததுப்பொற்கொப்பா

யுததாய்சசாத்துப் போட்டாப்போ

லெத்தாய்க்கூட்டிநிகாற்றாததே

கொடுபோவான

முட்டாப்பாடஞ்சாக்காட்டா

லிக்கூததாட்டுப் பேய்க்கூத்தா

முட்கோட்பாட்டைத்தோக்காட்டா

வினியாமோ

முற்கோறபார்ப்பைப்போற்சேர்ப்பாய்

நறபூச்சாதகிச்சோப்பாட்டால

முக்காட்போற்றக்காப்பாற்றா

ரதுபாராய்

மட்டாய்க்காட்டிச்சாய்க்காட்டா

மெய்ப்பூச்சாத்தித்தோற்போப்பார்

வற்றாததாக்கததேகாத்தா

சடைமீதே

மைக்காடாத்திபூததாச்சோ

கத்தாக்காப்புத்துட்பூச்சார்

வட்டாய்க்கொட்டைப்பொற்கூற்பா

முலைபாகர்

கட்டாற்கெத்திற்பொய்ப் பொய் பொய்

மிக்காய்த்தோற்றித்தாட் சோப்பார்

நச்சாப்பாட்டுச் சாய்க்காட்டார்

தருபாலா

நற்சாற்கொட்டைஞாப்பொற்சே

டித்தெட்கூட்டததாற்காப்பா

னற்காரொகப்பொய்ததிர்த்தாள்

முன்கோனே.

விஞ்ஞாபனம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட ஸ்ரீமத்தியை நேரிதகண்டு தெரிசித்து அவரதருட்பிரசாதத்தைப் பெற்றுப் பாடவாரம்பித்த சிவ வழகு முத்துபுலவா தாம திருவாய்மலாநதுள்ள நூல்களி லொன்றாகிய இத்திறப்புக்கழிநீறநில “நாகைவரு ரெங்கள் வாழி” யென்று கூறியிருப்பதைப் பற்றி இப்புத்தகத்தை வாசிப்போர் அறிந்துகொள்ள வேண்டுவ தத்தியோக சிவ மாதலால் அவற்றையெழு தெரிவிக்கலானோம். இநநாகை மாநகரம் வெருகாலங்கட்கு முன்னா உலாநதாகவான்மெ ணடாரால ஆளப்பட்டு வந்தகாலத்தில், அக்கவான்மெண டில் பெரிய உததியோக பதவியிலமர்நதுள்ள ஆனந்த ரெ ங்கப்பிள்ளை யெனபவா இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேலாயுதக் கடவுளின் பகதராக விருந்ததாகவும், அக்காலத்தில் இ- போதுள்ள சமபடி பிள்ளையார கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் திருக்கோயில் கொண்டிருந்த இந்த ஸ்ரீ மெய்கண்ட வேல வரைத சற்போதுள்ள விடத்தில் ஷை ஆனந்த ரெங்கப்பி ள்ளையவர்களால் பிரதிஷ்டை செயவிக்கப் பெற்று வந்த அநதாளில் இவ்வானந்த ரெங்கப்பிள்ளை என்பவர் ஓர் தினம் தைலஸ்நானஞ்செய்து நித்திரைபுரியுங் காலத்தில் ஸ்ரீ மெய் கண்டவேலவாசொற்பனத்தில் பிரததியக்ஷராகி, நீமாததிரம் சுகந்த தைலஸ்நானஞ்செய்து சுகம் பெறுவதோ? வென்று தெரிவிக்க, அன்றுமுதல சுவாமிக்கும சுகந்த தைலாபிஷே கம் ஷை பிள்ளையவர்களால் நடத்திவரப்பட்டது. இப்படி மெய்கண்டவேலவரைக கைகண்டதெய்வமாகப் பிரததிய க்ஷத்திற்கண்டு வாழ்நது வந்த இவ்வுத்தமப் பகதியாளரைத் தான் இநநூலாசிரியராகிய புலவர் பெருமானும் வாழ்த்தியி ருக்கின்றனா. இப்புண்ணியசீலர்களைப்போல் ஓவ்வொருவ ரும் மனமொழிமெய்களால் ஸ்ரீ ஷண்முகக்கடவுளைவழிபட்டு தங்கள் இஷ்ட சித்திகளைப் பெருவதோடு இவ்வருமையான நூலை ஒவ்வொருவரும்வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீ மெய்கண்டவேல வரின கருணைப் பிரசாதங்கொண்டு வாழ்ந்துவரத் திருவரு னைச் சிந்தித்து வந்திக்கின்றோம்.

சுபம்.

MAHĀMAHOPADHYAYA

— 1 —

